

A KARMA TÖRVÉNYE - LETISZTÁZVA!

Kozma Szilárd

7) Az Ok és az okozat törvénye, illetve a Sors- Törvénye.

Más nevein: A HATÁS ÉS A KÖVETKEZMÉNY, valamint A HATÁS ÉS A VISSZAHATÁS törvénye. Számunkra leszűkítetten: az örökösödés és a SORS törvénye, tehát:

A KARMA TÖRVÉNYE.

Az Ok és az okozat (a Következmény) Törvénye alapján, a megnyilvánult világban -és ezáltal a mi személyes életünkben is-, minden létrejött dolognak, eseménynek, történésnek, folyamatnak és jelenségnek jól meghatározott (tehát a szellemi ismeretek birtokában megtalálható) kauzális, vagy spirituális oka van. Nem csak a fizikai – természeti világ jelenségeinek, de az asztrális – érzelmi világ jelenségeinek, sőt, még a gondolati világunk és a képzeleti világunk jelenségeinek is, létezik az ōs-idea világban egy finom kauzális ōs-oka, amely a mágia jelensége folytán megjelenik a spirituális, majd a mentális és az asztrális (pszichikai) és végül az éteri-energia, majd a fizikai – természeti életben is. Ezért, semmi abból, ami adva van és ami velünk, vagy körülöttünk, vagyis a környezetétől jól elhatárolt emberi személlyel megtörténik, nem véletlen. A Karma törvénye alapján tehát, “Nincs hazard és nem létezik véletlen” sem a természetben, sem az ember életében. (Kybalion), annak ellenére, hogy ez, a pszichikai és a fizikai felületeken, időnként így látszik.

Nem csak a betegségekre, vagy az életünk különböző, szerencsésnek mondott, vagy szűkös - hátráltatott, esetleg éppen tragikus eseményére vonatkozik ez, mert, a fentiek alapján, véletlen nem létezik még az úgynevezett balesetek esetében sem. Hanem, az embernek a, különböző lelki – szellemi, vagyis: pszichikai és a mentális állapotainkra is, és a sorsunkat formáló, sőt: a különböző élethelyzeteket beidéző mágikus erejű képzeletünk látszólag véletlenszerű tevékenységére is vonatkozik. A véletlen-képzetünk (benyomásunk, hiedelmünk) viszont, abból adódik, hogy egy abszurdnak látszó sors-esemény, vagy élethelyzet okozati megítélésekor, képtelenek vagyunk átlátni az illető személy spirituális struktúrájának, illetve a sorhelyzetben levő személy sorsképletéből kiolvasható karmikus-spirituális maghatározódásainak, valamint a tíz egyetemes törvénynek az összhatását. A Karma törvénye értelmében, maga a Teremtő (Isten) első megnyilvánulása: a Teremtés sem véletlen, hanem azt egy másik, belső és abszolút ok váltja ki. Ezt az okot (kauzális jelenséget) az asztrológiában, a Bibliai mitikus neve alapján, Lilithnek nevezzük, és ez nem más mint, az eleve létező abszolút boldogságnál még nagyobb boldogságra, és ez által a tökéletes állapotra: a más-állapotra való abszolút ōsi sóvárgás, ami tehát ki provokálja a teremtés szükségét. Ezért mindennek, ami feltartozhatatlan szükségként megnyilvánul a teremtésben, végül is, a gyűjtőnéven Lilithnek nevezett, a létező ōs-boldogságnál intenzívebb (nagyobb – szélesebb és mélyebb) boldogságra való sóvárgás, a tökéletesebb állapotba való kerülés utáni sóvárgás a kauzális ōsoka.

Minden anyagi – természeti, asztrális, vagy mentális jelenség, végül is csak ebből az első ōs-sóvárgásból eredő okozat (eredmény, vagy következmény), mivelhogy minden okozatnak van egyrészt egy korábbi és mélyebb – finomabb (szubtilis) oka és másrészt: van egy, vagy több létező, vagy csak a jövőben megnyilvánuló, számunkra esetleg még érzékelhetetlen és észlelhetetlen (tehát a jövőben) megnyilvánuló következménye. (Erre alapozzák a jóslatokat – prognózisokat, aminek a meteorológiában van értelme, de ami a jövő sorsfirtatásban egyenesen istentelen.) A véletlen, a hazard, az abszurd és a szerencse, vagy a szerencsétlenség nem létezik tehát, még akkor sem, ha érzékszerveink és gondolkozásunk számára, amely nem képes átlátni a felszíni jelenségeken és így meglátni a finom ok-okozati összefüggések és szövevények hálózatát, néha valóságosnak tűnik ezek létezése.

Minden, ami van tehát, az életünk minden eseménye, az ok és az okozat törvénye alapján keletkezik és így is jön létre. Nem a semmiből, mert semmi sem hat okozat nélkül és az okozatok nem jönnek létre a semmiből véletlenszerűen, és semmi nem szabadul fel a hatás és a visszahatás törvénye alól. Ezért, e törvény alapján, nem létezik véletlenszerű, korai halál sem, mivel a gyermekek lénye az őket megszüülő édesanyjuk mágikus erejű képzelet-világának a kifejezései 14 – 16 éves korukig. Azt követően pedig ez a tudattalan és önkéntelen, asztrális anyai hatás, egyesül és összegeződik a nevelés és a kamasz gyermeknek az ugyancsak mágikusan ható személyi képzeleti tevékenysége hatásaival, következményeivel és visszahatásaival.

Az élet jelenségei tehát, mind, de mind a létezés ōsforrásából, az abszolút (első), isteni teremtő- képzeletnek a, vibráció-csökkenéssel járó mágikus hatóereje folytán jön létre, és ezek az abszolútumból induló, az abszolút első - Lilith

jelenség által kiprovokált, kauzális - teremtési okoknak a következményei. Illetve, ezeknek a kauzális okoknak a létezés összubsztanciájába indukált ideális, mentális és asztrális okozatainak a következményei. Ezért, sem a természeti környezetünk szennyezettsége és zavartsága, sem a társadalmi – politikai életnek a majdnem átláthatatlan, abszurd határozatokkal és egyes társadalmi rétegekre kárt és nyomort, sőt: tragédiákat hozó döntésekkel és mélységesen igazságtalan eljárásokkal tarkított szövevényessége, nem véletlenszerű. Hanem egyrészt a Lilith által indukált egyéni és csoport-önzésnek és kapzsiságnak, valamint a kényelem-szeretetnek és a károk elleni biztosítási – védekezési ösztönnek a közösségi méretű következménye. Illetve, ezen ősi ambícióknak és félelmeknek a törvények közös eredője szerinti következménye.

7) Az Ok és az okozat törvénye, illetve a Sors- Törvénye.

Más nevein: A HATÁS ÉS A KÖVETKEZMÉNY, valamint A HATÁS ÉS A VISSZAHATÁS törvénye. Számunkra leszűkítetten: az örökösödés és a SORS törvénye, tehát:

A KARMA TÖRVÉNYE.

Az Ok és az okozat (a Következmény) Törvénye alapján, a megnyilvánult világban -és ezáltal a mi személyes életünkben is-, minden létrejött dolognak, eseménynek, történésnek, folyamatnak és jelenségnek jól meghatározott (tehát a szellemi ismeretek birtokában megtalálható) kauzális, vagy spirituális oka van. Nem csak a fizikai természeti világ jelenségeinek, de az asztrális érzelmi világ jelenségeinek, sőt, még a gondolati világunk és a képzeleti világunk jelenségeinek is, létezik az ő-idea világban egy finom kauzális ő-oka, amely a mágia jelensége folytán megjelenik a spirituális, majd a mentális és az asztrális (pszichikai) és végül az éteri-energia, majd a fizikai természeti életben is. Ezért, semmi abból, ami adva van és ami velünk, vagy körülöttünk, vagyis a környezetétől jól elhatárolt emberi személlyel megtörténik, nem véletlen. A Karma törvénye alapján tehát, Nincs hazard és nem létezik véletlen sem a természetben, sem az ember életében. (Kybalion), annak ellenére, hogy ez, a pszichikai és a fizikai felületeken, időnként így látszik.

Nem csak a betegségekre, vagy az életünk különböző, szerencsésnek mondott, vagy szűkös - hátráltatott, esetleg éppen tragikus eseményére vonatkozik ez, mert, a fentiek alapján, véletlen nem létezik még az úgynevezett balesetek esetében sem. Hanem, az embernek a, különböző lelki szellemi, vagyis: pszichikai és a mentális állapotainkra is, és a sorsunkat formáló, sőt: a különböző élethelyzeteket beidéző mágikus erejű képzeletünk látszólag véletlenszerű tevékenységére is vonatkozik. A véletlen-képzetünk (benyomásunk, hiedelmünk) viszont, abból adódik, hogy egy abszurdnak látszó sors-esemény, vagy élethelyzet okozati megítélésakor, képtelenek vagyunk átlátni az illető személy spirituális struktúrájának, illetve a sorhelyzetben levő személy sorsképletéből kiolvasható karmikus-spirituális maghatározódásainak, valamint a tíz egyetemes törvénynek az összhatását. A Karma törvénye értelmében, maga a Teremtő (Isten) első megnyilvánulása: a Teremtés sem véletlen, hanem azt egy másik, belső és abszolút ok váltja ki. Ezt az okot (kauzális jelenséget) az asztrológiában, a Bibliai mitikus neve alapján, Lilithnek nevezzük, és ez nem más mint, az eleve létező abszolút boldogságnál még nagyobb boldogságra, és ez által a tökéletes állapotra: a más-állapotra való abszolút ősi sóvárgás, ami tehát ki provokálja a teremtés szükségét. Ezért mindennek, ami feltartozhatatlan szükségként megnyilvánul a teremtésben, végül is, a gyűjtőnéven Lilithnek nevezett, a létező ő-boldogságnál intenzívebb (nagyobb szélesebb és mélyebb) boldogságra való sóvárgás, a tökéletesebb állapotba való kerülés utáni sóvárgás a kauzális ő-soka.

Minden anyagi természeti, asztrális, vagy mentális jelenség, végül is csak ebből az első ő-sóvárgásból eredő okozat (eredmény, vagy következmény), mivelhogy minden okozatnak van egyrészt egy korábbi és mélyebb finomabb (szubtilis) oka és másrészt: van egy, vagy több létező, vagy csak a jövőben megnyilvánuló, számunkra esetleg még érzékelhetetlen és észlelhetetlen (tehát a jövőben) megnyilvánuló következménye. (Erre alapozzák a jóslatokat prognózisokat, aminek a meteorológiában van értelme, de ami a jövőben sorsfirtatásban egyenesen istentelen.) A véletlen, a hazard, az abszurd és a szerencse, vagy a szerencsétlenség nem létezik tehát, még akkor sem, ha érzékszerveink és gondolkozásunk számára, amely nem képes átlátni a felszíni jelenségeken és így meglátni a finom ok-okozati összefüggések és szövevények hálózatát, néha valóságosnak tűnik ezek létezése.

Minden, ami van tehát, az életünk minden eseménye, az ok és az okozat törvénye alapján keletkezik és így is jön létre. Nem a semmiből, mert semmi sem hat okozat nélkül és az okozatok nem jönnek létre a semmiből véletlenszerűen, és semmi nem szabadul fel a hatás és a visszahatás törvénye alól. Ezért, e törvény alapján, nem létezik véletlenszerű, korai halál sem, mivel a gyermekek lénye az őket megszüülő édesanyjuk mágikus erejű képzelet-világának a kifejezései 14 - 16 éves korukig. Azt követően pedig ez a tudattalan és önkéntelen, asztrális anyai hatás, egyesül és összegeződik a nevelés és a kamasz gyermeknek az ugyancsak mágikusan ható személyi képzeleti tevékenysége hatásaival, következményeivel és visszahatásaival.

Az élet jelenségei tehát, mind, de mind a létezés ősforrásából, az abszolút (első), isteni teremtő- képzeletnek a, vibráció-csökkenéssel járó mágikus hatóereje folytán jön létre, és ezek az abszolútumból induló, az abszolút első - Lilith jelenség által kiprovokált, kauzális - teremtési okoknak a következményei. Illetve, ezeknek a kauzális okoknak a létezés összubsztanciájába indukált ideális, mentális és asztrális okozatainak a következményei. Ezért, sem a

természeti környezetünk szennyezettsége és zavartsága, sem a társadalmi politikai életnek a majdnem átláthatatlan, abszurd határozatokkal és egyes társadalmi rétegekre kárt és nyomort, sőt: tragédiákat hozó döntésekkel és mélységesen igazságtalan eljárásokkal tarkított szövevényessége, nem véletlenszerű. Hanem egyrészt a Lilith által indukált egyéni és csoport-önzésnek és kapzsiságnak, valamint a kényelem-szeretetnek és a károk elleni biztosítási védekezési ösztönnek a közösségi méretű következménye. Illetve, ezen ősi ambícióknak és félelmeknek a törvények közös eredje szerinti következménye.

II. A karma eredete nem a reinkarnáció (Ami egyébként sem létezik!)

Gyakorló asztrológusi tevékenységem és kutatásaim legfontosabb eredménye az emberi léleknek (spirituális és kauzális struktúrájának) a mélyrétegeiben rejlő, családi vonalon az anyai ágon öröklődő, vagyis anyáról leányra és fiúra szálló (az unokáknak anyai ágon átadott) spirituális tévképzeteknek az egyéni karakteri tulajdonságokként, vagyis jellegzetes negatív meghatározóként átadott szellemi örökség-csomagjainak a létezése. Vagyis: az anyai ági családi karmának és a megfelelő életfeladat-öröklődéseknek a felfedezése és a személyi horoszkópok kauzális értelmezése által történő kimutatási lehetőségének a felfedezése. Vagyis, az egyéni KARMA igazi, gyakorlatilag is kimutatható anyai ági női felmenőktől való eredetének, valamint az asztrológiai (horoszkóp szintű) kideríthetőségének és kimutathatóságának a felfedezése.

Ezek, a születésünkön már az auránkban rejlő, negatív szellemi program-rendszerek lehetnek például irracionális félelmek, vagy természetellenes ambíciók, személy- és személyiség-ellenes, vagy gyermek (magyazat!) és család-ellenes, és egész életellenes mély-tudattalan késztetések. Lehetnek, irracionális irányítási, ellenkezési, bosszú-vételi, rombolási és önrombolási, büntetési és önbüntetési, öncsonkítási és öngyilkossági késztetések (Tehát az önkéntelen és öntudatlan rejtett agresszivitásnak az okai), vagy szexuális devianciáknak is szellemi okai. Ezernyi személyi horoszkóp elkészítése és megbeszélése (visszaigazolódása) után bebizonyosodott például, hogy azon személyeknek, akiknek a horoszkópjában a Nap, a Hold, a Mars, a Szaturnusz és a Plútó közül minimum három bolygó diszharmonikus fényszögben kapcsolódik egymáshoz, az anyai ági ősei, intenzíven átélt életellenes mentális (érzelmi és gondolati) folyamaton mentek keresztül tudatosan, vagy önkéntelenül, éveken át. Az utóbbi, magyarul azt jelenti, hogy a huzamos neheztelést és szorongást, a rejtett (elfojtott) vagy nyílt gyűlölködést, a bosszú-vágyat, a ritkán nyílt, de annál több esetben: rejtett élet-kioltási vágyat (gyilkosság, öngyilkosság, vagy több abortusz) és felelőtlen átkozódást (kiátkozást) természetes lelki állapotként élték meg.

Ezek, a csecsemő korban is, az aurában (tudattalan szellemi lényünkben) lappangó irracionális késztetések (amelyeket egyébként Sigmund Freud állati ösztönöknek vélt.) zavarodottságok, rombolási hajlamok, vagy különféle perverziókra való hajlamok tehát, az emberrel úgymond veleszületettek, akkor is, ha a csecsemők annyira ártatlannak látszanak. És akkor is tehát, ha a mai pszichológia (Amely az embert tabula-rasának nézi és nem akar tudni a Freud doktor által észlelt és általa állati ösztönökből eredeztetett veleszületett negatív készzetésekről, vagyis, a karmáról.), nem akar ezekről tudomást szerezni és azt állítja, hogy a gyermek, a szülőktől öröklött természeti tulajdonságokon kívül, ezeket a környezetében észlelt negatív pszichológiai jelenségeket és viselkedési cselekvési mintákat másolja le és nagyítja fel felnőtt korában. Ebből a hamis példa-elméletből, nőtte ki magát a mai pszicho-pedagógia, amelynek az elméleti és következtetési teljeseen ellent mondanak mindannak, ami a gyermekekkel a valóságban történik.

Ezek a csecsemőkorban nem észlelhető és gyermekkorban is alig észlelhető karma-programok tehát, tizennégy éves korunk után már aktiválódnak. A kamasz kor időszakában viszont, már érzékelhetően jelentkeznek erős depresszió, türelmetlenség, agresszivitás, irracionális félelmek és öngyilkossági készzetések, vagy a felnőtt léttel és az általános emberi életfeladatokkal szembeni negatív készzetések, és nyílt, vagy rejtett szembeszegülési készzetések (pl. önellátás, önfenntartás, otthon- és családalapítás, gyermekvállalás és gondozás) formájában. Az ilyen jellegű általános =felnőtt) felelősségeknél az önkéntelen és öntudatlan elutasítása, kikerülésére való tudattalan törekvések formájában.

A racionális logikánk számára érzékelhetetlen (manipulatív) hatásukat azonban leginkább, a felnőtt korban fejtik ki, amikor etikai megfontolásból, civilizált önfegyelmünkkel magunkba fojtjuk ezeknek az élet-víziókat befolyásoló, szubmentális programoknak a külső megnyilvánulási formáit, aminek következtében azok a tudattalan képzeleti- és vágyvilágunk mélyrétegeiben fejtik ki hatásaikat. Annak ellenére ugyanis, hogy a civilizált "önfegyelmező" eljárásunk látszólag mindannyiunk megnyugtatására szolgál, a teremtés első törvénye: a mágia törvénye és a teremtés (megnyilvánulás) törvénye bennünk és általunk is végzi a dolgát önműködően és ezért az irányítás és kezelés helyett választott elfojtás, elnyomás a lehető legveszélyesebb eljárás (mentalitás) mind önmagunkra, mind környezetünkre nézve.

Ezek a mély-tudattalanunkba vésett, fény- és szeretetellenes: életellenes spirituális góccok, minél ésszerűbb és civilizáltabb gátlások alá helyeződnek, annál rejtettebben és veszélyesebben: követhetetlenül áttételesen fejtik ki a romboló zavaró hatásukat a láthatatlan és érzékelhetetlen szellemi-lelki folyamatainkon keresztül. Igazából mindannyian

manipulálva vagyunk ezek által az anyáktól, vagyis az anyai ági női őseinktől örökölt, azok által a tudattalan képzeleti és gondolati és érzésvilág mélyrétegeibe lefojtott és így a generációk közötti tudattalan szellemi öröklődést biztosító spirituális memória révén az utódoknak átadott szellemi csomagok által. Vagyis az auránkba kódolt, negatív (pl. sors- és Istenellenes, gyűlölködési - rombolási, vagy éppenséggel önámítási) szellemi programjaink által, miközben úgy képzeljük, hogy az értelem által vezetett szabad akaratunkat gyakorolva, pozitív vágyaink és ésszerű erkölcsi világképünk szerint gondolkozunk, érzünk és cselekszünk.

Nem tudjuk, hogy ezek miatt, az anyai ágon öröklött negatív személyi programok rejtett, személyi hatásai miatt, illetve az általuk sugallt negatív, szellemi és lelki mentalitások önkéntelen átélése miatt, betegedünk meg látszólag indokolatlanul (Például Meghűlünk az enyhe nyári szellőtől, miközben a téli viharban nem. Történetesen azért, mert a nyári meghűlést megelőzően haraggal telten, égi háborúztunk magunkban elfojtva, miközben a téli szél idején éppen jó kedvünk volt valamitől huzamosan.) és miattuk sodródunk olyan konfliktusokba, nehéz és nem egyszer olyan tragikus kimenetelű helyzetekbe, amelyekbe nem csak, hogy nem akartunk, hanem amelyekre a nappali éber tudatunkkal, úgy mond jószántunkból, még csak soha nem is gondoltunk. Például egy, a szervezetében a kábítószer elvonási tüneteivel, vagy éppenséggel AIDSZ vírussal született gyermek, de az is akit csak csecsemő korában fertőztek meg, biztos, hogy az anyának a határállapotba jutott szexuális zavarodottságának és a zavaros sóvárgásaiból adódó lelki-szellemi agresszivitásának és feszültségének a következményeit viseli a testében, akár csak a spirituális struktúrájában.

Elmondható tehát, hogy karma-öröklés miatt, a rendkívüli betegségekben születő és szenvedő gyermekek, olyan, az anyák önkéntelen és öntudatlan képzeleti tevékenységének a közreműködésével létrejött információs - energetikai struktúrák megtestesülései, amelyek összhangban állnak az anyai ági őszülöknek, de főként az édesanyjuknak és az anyai nagyanyjuknak, valamint az anyai dédnagyanyjuknak a tudattalan képzeletében, huzamos ideig zajló és felszínre nem kerülő. Tehát a tudatosítás révén fel nem oldott! lelki tevékenységével. Vagyis, ezek a gyermekek az anyák rejtett félelmeivel, lét-képzeleti zavarosságával, önkéntelen és tudattalan gyűlölködésével és agresszivitásával vannak feltöltve már a megszületésük idején. Röviden tehát: az anyának az intenzíven és huzamosan átélt, és ugyancsak az anya anyai ági karmájából eredő diszharmonikus pszicho-mentális tevékenysége összhatásával érkezik a világra minden gyermek. Így a szerencsétlenek született, illetve betegnek és úgymond nyomorultnak (fogyatékkal élő -nek) született gyermekek, a fizikai - természeti személyükben ártatlanok ugyan, de a kauzális és a spirituális lényük rendeltetése szerint, az eredő szellemi meghatározottságukban tehát, kaotikus - zavaros információs - energetikai struktúrákból létesültek, és azoknak a megtestesülései.

Persze, ez csak a felszínen látszik úgy, hogy a gyermekek nyomorúságát kizárólag csak az anyák fogantatás előtti és várandóság közbeni negatív spirituális állapota okozza. Illetve, hogy ezt kimondottan csak az anyai ági őszülök negatív spirituális képzetei okozzák, mivel a gyermekek a karmikus és megváltó - kiegyenlítő életfeladatokat tartalmazó, spirituális programjaikat innen öröklik, mivel ezeknek a személyeknek az öntudatlan mágikus képzeletvilágának a közvetlen megtestesülése a gyermek. Ezek a szubtilis információk ugyanis, mind, de mind, valamilyen karmikus kapcsolatban vannak az isteni létben jelentkező hiány-információkkal, amelyek úgy és attól keletkeznek, hogy a Lilith-jelenség a saját ellentétükre változtatja az abszolút létből az isteni létbe meghibásodva érkező ősideákat, amelyek így kihullnak az isteni létezésből. Ennek az Isteni létezésben folyamatosan keletkező hiánynak különféle színezetei keletkeznek annak a függvényében, hogy milyen jellegű (színezetű) meghibásodott, és ezért az isteni létezésből kikerült (A Bibliában: kiűzött) ősideáknak a bepótolási szüksége merül fel. Ez az isteni hiány-információs energetikai tér tehát folyamatos kapcsolatban áll a nők, egészen pontosan a potenciális anyák mélységesen mély, tehát: tudattalan teremtői képzeletvilágával és egyfajta együttműködés áll fenn ezen hiány-információs energetikai isteni tér és az anyák teremtői fogantatási potencialitása között.

Ezeknek az örökletes (szellemi) romboló programoknak a felfedezésének és a személyi horoszkópok segítségével történő kimutathatóságának a jelentősége nem is annyira a betegség- és konfliktus okozó szellemi gócnak a tudatosítás segítségével történő megszüntethetőségében - feloldási lehetőségében áll, hanem a kismamák várandósági időszaka, valamint a születés aktusa közben fellépő veszélyes és sokszor tragikus következményeket okozó szövődmények megelőzési és kiküszöbölési lehetőségében. Mert ugyanúgy, ahogy a horoszkópban észlelt rombolási programok jellegének és hatáskörének az értelmezésével, azoknak a konkrét életterületek megnevezésével, ahol ezek megnyilvánulnak, meg lehet előzni a betegségek kialakulását, ugyanúgy a várandóság és a szülés közben fellépő, a nőgyógyászok által "Soha nem lehet tudni" névvel illetett szövődményeket is. Mert például a születendő gyermekek karmája kapcsolatban áll azokkal, az anyáknak azoknak a szexualitás (a Nemek törvénye) rendeltetéséhez kapcsolódó szellemi - spirituális tévképzetekből adódó lelki zavarai és feszültségeivel is, amelyeknek a következménye és a megtestesülése többek között, a "fogyatékkal élőnek" született gyermek. Ennek a magyarázata a vallások által az ősi bűn névvel jelölt spirituális jelenségnek a metafizikai értelmezéséhez vezet, ami megtalálható a Lilithről, az anyai ági örökletes programokról, és a Betegségek okairól szóló tanulmányaimban.

III. A Karma Törvénye kapcsolata a vallással és a tudománnyal

A mi jelenlegi életünknek, életkörülményeinknek, betegségeinknek, harmonikus vagy diszharmonikus párcapcsolatainknak (házastársi - élettársi viszonyainknak), rokon (szülő és gyermeki) kapcsolatainknak is, jól

meghatározott szellemi indító-okai vannak tehát. E törvénynek a szubtilis, szellemi háttére és következményei viszont nem fedhetők fel és nem érthetők meg a maguk teljességében a nyugati filozófiák szemszögéből, vagyis: a kényelmi és termelési eszközök (technológiák) segítségével a boldogságát és önmegvalósítási sikereit hajhászó nyugati típusú civilizációban élő embernek a természet-szipolyozó és főlegben termelő - fogyasztó mentalitása szemszögéből. Az egyetemes törvények tehát, semmiképp nem értelmezhetők helyesen a materialista tudományok eredményeiből, de nem a tudományos elméleteiket és az axióma- rendszereiket kizárólag az un. természettudományok eredményeire alapozó embertanok segítségével (lásd: kulturális antropológia, szociológia, pszichológia), illetve ezek összegeződésének: a humanista eszméknek a segítségével sem.

Ezek az egzaktak nevezett, de valójában csak precíz, és kizárólag az anyag tulajdonságait kutató tudományágak ugyanis, az életnek az eszünk segítségével történő boldogságra-rendezerési (Jézus szavával: megnyerési) lehetősége tévképzetének a szellemében születtek és épültek. Ezért, az eredetük szerint, a természeti környezetét legyőző, azt kiraboló, kiszipolyozó, felforgató és összezavaró (beszennyező) civilizált ember lelkiismeretének az elaltatását szolgálják. Illetve ebből a szemszögéből, az emberi hódítás és természet-irányítás, természet-ellenőrzés lehetőségének, illetve az ember természet - ellenes (!) beavatkozása jogosságának a szemszögéből, szalonképebb tudományossággal: a természet - ellenes beavatkozásnak az objektív kikerülhetlensége elvének a szempontjából, (alapállásból) állították fel tudományosan szilárd axióma-rendszereiket.

És persze, nem érthető meg a Karma Törvénye a környezetét tudományos objektivitással beszennyező és tönkretevő "felvilágosult" embernek a termelő - fogyasztó életkonceptiójával kiegyező, keresztény egyháznak az azon dogmatételéből sem, miszerint az életben minden jó az Istentől és minden baj az ördögtől származik. Bármit meséljenek a teológusok a szabad akarat kérdéséről, e dogmatétel elfogadásával az egyház leszállította az embert egy, az állati rangnál mélyebb szintre. És ennek a következtében, a keresztény ember úgy is viselkedett és úgy is bánt az embertársaival és a természettel, mint egy természet-ellenes intelligenciával rendelkező lény, aki a tőle függetlenül létező, és az ő akaratától és képzeletétől függetlenül őt manipuláló Teremtőnek a kreatúrája és mint ilyen, a külső - ördögi - gonosz hatalmának a kiszolgáltatott alanya. E koncepció szerint a betegségeket, vagy más szerencsétlenségeket is azért kell az embernek elszenvednie, mert nem ájtatoskodott és nem imádkozott elég buzgón és elég helyesen a templomban. Vagy - a régebb hangoztatott vallásos koncepció alapján, azért beteg és szegény és nyomorult valaki, mert őt (mármint a beteg és a nyomorult személyt) kivételesen szereti az Úristen. Ilyen globális élet-vízióval, senkinek nem jut ma eszébe az, hogy a karmája színezete és jellege szerint, a mágikus erejű teremtő képzeletével saját magának gyártja mindenkinek a bajt. Az, hogy az agresszív mentalitása és zavaros képzeleti tevékenysége következtében szenved egy felnőtt ember a benne és általa is megnyilvánuló Mágia, a Rezonancia, vagy a Hatás és a Visszahatás Törvénye alapján. És az végképp nem, hogy azért szenvednek a gyermekek, mert az anyjuk folyton mérgeződik, iszonyodik, vagy utálkozik, kitartóan gyűlölködik, dühöng, rejtetten vagy nyíltan neheztel, fél, panaszkodik és ezáltal másokat támad gondolatban, eszébe se jutna egyetlen magát kereszténynek valló személynek sem.

De hogy is jutna eszébe ilyen babonásnak bélyegzett gondolat, amikor az anyag törvényszerűségeit, vagyis a felszínes jelenségeket kutató és e kutatások eredményeinek alapján az objektív következtetéseit levonó materialista tudomány három évszázadon át bemagyarázta neki, hogy a betegségeket, a lelki és a szellemi átéléseitől függetlenül és kizárólag a külső tényezők, tehát a hideg és a meleg, a szárazság, vagy a túlzott nedvesség, és persze, a vírusok és a baktériumok okozzák? Hogy ezektől az ő, ugyebár "véletlenül" éppen legyengült a szervezete elveszíti az ellenálló képességét? Sőt: manapság már olyan tudósi nézetek is keringnek, hogy a tudomány szemében, a külső tényezőktől mentes, különböző rákos betegségekért is, kizárólag az immunrendszer vitaminhiány miatti gyengülése okolható.

Hogyan értené meg tehát a Karma törvénye által irányított sorsának a személyes egyéni jellegét a mai ember, amikor az anyag tulajdonságait kutató tudomány, generációkon keresztül elültette a tudattalanjába, hogy ő, az ártatlan emberke vak áldozata a vak véletlenekből álló és azoktól függő sorsának, amelyek aminek, a hatását maximum, ha az orvostudomány segítségével kivédheti, vagy enyhítheti? Hogy ő tehát, csak áldozata valamely, az életére és az egészségére törő, és tőle függetlenül rá-ható, külső természeti jelenségnek, a többi embernek, vagyis mindenképp az ő képzeletétől és lelki- szellemi struktúrájától függetlenül működő, sőt azzal ellentétben ható külső jelenségnek, vagy ellenséges emberi törekvéseknek. És mindezt attól is függetlenül, hogy miután tönkretette az ellenségesnek látott külső természetet, mérhetetlen egoizmusában és beavatkozási, sors-irányítási mániájában, most már a saját belső természetét is tudományosan rombolja a legmagasabb Mentális és spirituális szinteken is olyan tudományosnak nevezett Anti-krisztusi (Meváltás ellenes: Ebben az esetben: a Nemek Egyetemes törvényével szembeszegülő) tanokkal, mint a Genderizmus?!

De a Karma törvényének hatásait azért sem tudja követni a nyugati ember, mert a keresztény egyházi dogmák alapján például, a szellemünk és a lelkünk úgy (is!) örök-életű, hogy a mindennapi tevékenységeink során ki vagyunk kapcsolva a szellemi világból. Hogy, az elménk (a mentális tevékenységünk) nincs kölcsönhatásban sem az Isteni - szellemi jelenségekkel, sem az anyagi folyamatokkal, és így nem is vesz részt az Isteni szellemi erőknél az anyagra gyakorolt hatás visszahatás mechanizmusában, vagyis a személyes és az egyetemes sors-teremtésben. Esetleg csakis úgy és akkor, amikor sűrűn és helyesen imádkozunk, vagy áhítatoskodunk és az Isten esetleg meg is hallgatja az imánkat. A materialista tudományok szerint viszont, olyasmi, hogy szellem és lélek önmagában nem is létezik, hanem mindkettő az anyag, vagyis az állati és az emberi szervezet öntörvényű fejlődésének és működésének a következménye. Kinek jutna ma még eszébe, amikor reménykedve a gyógyszertárba indul, hogy az anyag, amit meg

akar vásárolni, nem egy önmagában álló és önmagától létező szubsztancia, hanem mindössze energetikai következménye és látszólag szilárd megnyilvánulása valaminek, amiből az ő lelke és szelleme is felépül? Hogy tehát neki kellene azokat a gyógyítónak vélt anyagokat kitermelnie, amelyek hatásától egészségesen tud működni a szervezete. Hogy az ő vidám és bizakodó, mert a rendeltetésével tisztába levő, és azt hívő tudó, tehát a saját a törvényes életcéljairól meggyőződött szellemének. Vagyis, a törvényekkel összhangban levő szellemisége szerint működő, pozitív gondolatainak és érzelmeinek. - kellene azokat a parancsokat megadnia a hormon-termelő mirigyeknek (Főként az agyalapi mirigynek!), hogy termeljék ki azokat a hormonális, vagy legalább is, hormonális eredetű gyógyító anyagokat amelyekről az ő szervezete egészségesen tud működni?

Kinek jutna eszébe az, hogy az ő testét és a szerveit képező atomok olyan finom szellemi szubsztanciának a termékei, vagyis a következményei és a függvényei, amely ideális és kauzális összszubsztanciákat, ha öntudatlanul és önkéntelenül is, de ő is befolyásol közvetlenül a képzeletével? Vagyis, a képzeletét befolyásoló lelki és szellemi ambícióival, önérzetével és vágyaival, a félelmeivel és a szorongásaival, az újjászületése érdekében teendő erőfeszítéseket elutasító agresszivitásával és gyűlöletével? Illetve, ha rendelkezik egyáltalán ilyesmivel: akkor a diszkrét szeretetével, a finom örömeivel, a bölcs nyugalmaival és a derűsen boldogság élet-érzetével is? Mindez részletesen is tovább gondolható a Mágia, a Vibráció, a Szeretet, valamint a Megváltás törvénye című fejezetekben kifejtettek kapcsán.

A felszínen minden problémára gyakorlati technikai megoldást találó, vagyis problémamegoldó gyógyító terméket gyártó, tehát terápiás technológiát és trükköt kieszelő, és a tudományosan felfedezett és kifejlesztett csoda-termékeit jelentős pénzösszegekért áruló tudomány tevékenysége következtében (okozati szinteken), materialista koncepciók szerint élő, de attól még, szellemileg mindig is babonás (rögeszmés) maradt az ember. Így nem még nem ébredt rá arra, hogy az anyaggal foglalkozó tudomány, éppen a kutatási tárgya miatt nem tudja megváltani. És, hogy a tudományos közhiedelmek (kollektív rögeszmék) és a spirituális (megváltó!) lényegüket veszített, vallásos, vagy folklór szintű tradíciók által működtetett kollektív karma befolyása alól, csakis a személyes karmája (individuális szellemi kiegyenlítődési sorsfeladat) megismerése, annak a megértése és lassú, figyelmes oldása és meghaladása révén lenne képes megszabadulni. Hogy az asztrológiai sorsképletéből kiolvasható, egyéni életfeladatok felvállalása segítségével kialakítható pozitív és kreatív szellemi képességek megszerzése és állandósítása szilárdítása által lehet boldog és egészséges lenni (Olyan gyógyító Boldogság-hormonokat terelni, mint a Dopamin, az endorfin és szerotonin.). Ennek, az anyai ági női felmenőktől öröklött, egyéni karma meghaladásának az előfeltétele viszont, nem más, mint a kollektív tudat és a tradicionális kollektív gondolkodás meghaladása a személyes tudatosság és a személyes felelősségvállalás által.

Ez a kollektív-gondolkodás szerinti életmódtól való megszabadulás viszont, nem a közösségből való felelőtlen és egoista elkülönülést és önző kiszakadást jelenti, hanem ellenkezőleg: a személyes - és ezért egyetemes! - felelősségvállaláson keresztül, a közösségbe való magasabb rendű, mert nem megalkuvó, a zavarossággal és a rombolással és az öncélúsággal és a perverz dekadenciával (Felelőtlen liberalizmussal, fasiszta feminizmussal, genderizmussal) nem kiegyező, a környezetet lehetőleg felemelő tudatos integrálódást! Hiszen minden egyéni tettért, minden szóért, és gondolatért, de mindenképp előt, minden képzelet-képzetért való személyes felelősségvállalás egyben a közösséggel szembeni tényleges felelősség-vállalás. Olyan személyes felelősségvállaláson keresztüli integrációt jelent tehát, amelyen keresztül a bennünk lakozó, automatikusan teremtő örök szellemhez és a többi emberben is lakozó abszolút szellemhez, valamint a világegyetem minden létezési formájához törvényesen és törvényes-felelősen viszonyulhatunk.

IV. Az individuális (ön)tudat a Krisztus-tudat, a kollektív tudattal szemben

Ahhoz, hogy ezt, az egyéni felelősségvállaláson és figyelem: semmiképpen nem csoportos felelősségvállaláson, mert az ilyesmi nonszensz! keresztül elérhető minőségi közösségbe való integrálódást végrehajthassuk, előbb meg kell értenünk és fel kell oldanunk az emberi személynek az anyagi teste által a környezetétől való elkülönülése elhatárolódásának a rendeltetés szerinti ő-s-okát! A fizikai és egyéni egyedi elkülönülésnek, szellemi lét-alapnak, tehát a mindennel és mindenkivel való "Egy-ségbe" kötődésének és tehát a magas rendű egység-tudatnak látszólag ellentmondó funkcióját, az individualitás szakrális fontosságát! Hiszen éppen az emberben önmagára ébredni (az ember öntudatában kigyulladni...) és irányítóként megnyilvánulni képes (Élek de már nem én, hanem él bennem a Krisztus.), egyetemes léttudat az, aminek szüksége van a többiektől eltérő egyéni felelősségre. Az egyéni gondolati és képzeleti felelősségnek a többieknek, vagy a másíknak való átadásával, lehetetlen a karma-oldás, amely ugyancsak egyéni, de a kiegyenlítődés, a megváltás is! A belső, individuális felelősség vállalási lehetősége miatt, alakította ki az abszolút szellem a naprendszer természetét, az azon belüli föld-golyó természetét, amelyen a biológiai élet a maga gazdag formavilágával kialakulhatott és ebben az ember, vagyis az a lény, aki a rendkívülien összetett spirituális struktúrájával leképezi az egyetemes létezés fő princípiumait, erőit és törvényeit a testével és szervezetével is! És aki, ennek az összetettségnek megfelelő testi formával és képességekkel is rendelkezik, kifejldhető!

Ennek tükrében tehát, az ember nem kiszakadt valamiféle kozmikus katasztrófa folytán az Egyetemes Egységből, ahogyan azt a misztikák és ezotériák tanítják és ahogy azt sajnos, a kedvenc írom és metafizikus szerzőm: Hamvas Béla is vallja! hanem az ember teste, agya, hormon- és idegrendszere direkt ezért, és direkt így lett a természetből kifejlesztve a külső szükségszerűségekre is reagáló isteni életvíziója (Vágyai és elképzelései elgondolásai) által. Úgy

tehát, hogy az így megvalósuló, lépésről lépésre haladó, sok millió éves és sok ezer éves fejlődése során, lassan - lassan kifinomítva, ebben az egyetemes létezés leképező - azt tükröző - anyagi elkülönültségében, az egyéni spirituális tudatot és felelősséget realizálni tudja! Így vált lehetségessé az egyéni karma, illetve az egyéni karma feloldására való törekvések árán létrehozható kialakítható! egyéni megváltódási képességek segítségével történő, megváltódás. A szellemi-folyamatokat és minőségeket tükröző, és szellemi információkat rögzítő anyag nélkül, illetve az eltérő anyagi formákban tükröződni képes és a tükröződés segítségével a Lilith- zavarokat észlelni és kiszűrni, valamint kijavítani képes MORÁLIS! Lények nélkül, vagyis az emberek nélkül, nem lenne lehetséges az egyetemes megváltás sem! Ez a földnek és az embernek a központi szerepe az egyetemes létezésben! Ezért föld- és emberközpontú, tehát: megváltásközpontú tudomány az asztrológia, a többi materiális, vagy szellemtudománnyal szemben!

Minden megható, misztikus egység-duma ellenére, létezik tehát egy egészséges mérték és arány, amelyen belül az embernek zártnak kell maradnia a szociális külső közvetlen környezetével szemben, éppen az individualitás által biztosított egyéni és egyszerre egyetemes felelősségvállalás megvalósítása érdekében, miközben, ugyanakkor szükség van a minél nagyobb mértékű megnyílásra is, a szellem-világ, sőt: az abszolút egység öntudati megvalósulása irányába, tehát kívánatos az abszolút tudati-integráció is.

Az egyéni felelősség-vállalás útján járva, annak a segítségével történő személyi integrálódást viszont, nem a termelői - fogyasztói örület mesterséges izgalmaival és színes látványokkal teli színpadán tudjuk megélni. És nem is egy kolostor, vagy egy más féle zárt intézmény falai és szabályai árnyékában. De nem is valahol kint a pusztában, vagy egy szellemi elefántcsonttoronyban. Hanem mindig a természetes tapasztalatokat biztosító, közvetlen természeti és társadalmi (lehetőleg családi), környezetben. Vagyis, az úgymond normális hétköznapi kihívásokat biztosító környezetben, de persze, a személyi karma jellege (Amely olyan is lehet viszont, hogy szükség van a nyugodt elmélyülést és kontemplációt biztosító, időnkénti egyedüllétre, magányra, stb.) és a hangoltság törvénye által adott, környezetünkben. Mert csak a természetes tapasztalatokat és kihívásokat biztosító körülmények között oldható fel a KARMA, illetve alakíthatók át a karmikus késztetések megfelelő pozitív tulajdonságokká és késztetésekké. Vagyis mindig a közösségem viszonyai között tanulhatom meg és szokhatom meg az igazságért való harcnak azt a lelki magatartását, amely nem hoz létre és nem tart fenn bennem rombolási késztetéseket és agresszív lelki és szellemi állapotokat (agresszív érzéseket, gondolatokat, képzeteket). De, annál inkább harmóniába kerülési szükségleteket, pontosan azoknak a személyeknek a segítségével, akikkel nagyon sok konfrontáció során megkísértem már és megkísérlem még, a szellemi erkölcsi alapállásaink tisztázását és elfogadtatását, esetleg a szót-értést. Akikkel találkozhatok tehát azért, hogy az igazságért való konfrontációk felvállalása és az igazság megvitatása által, a személyesen egyetemes szellemi látásmódot erősítsem, és ez által a spirituális kiegyenlítődési képességeim megszerzését, újból és újból, megkísérlelhessem.

A karmikus feladatom, illetve a szellemi tágulási - kiegyenlítődési törekvésem akkor a legnehezebb és ezért értékeesebb, amikor olyan személlyel élek együtt valamilyen oknál (pl. születésnél, vagy házasságnál) fogva, akivel a leggyakrabban találkozom, aki az enyémtől eltérő indíttatásai miatt, akár jótévi törekvéseivel is, de gyakorlatilag hátráltatásnak bizonyuló gondoskodásával a rejtett ellenfél és ellenség szerepébe is kerülhet velem szembe. Vagyis, aki akár nyíltan, akár önkéntelenül és öntudatlanul is, de elhárítandó, vagy legyőzendő mentalitást lát a szellemi alapállásomban, és ha nem is bevallottan, de öntudattalanul azzal szemben hadakozik. Ez a legélesebb tükör és egyben a legnagyobb kihívás, és egyben a legnagyobb lehetőség is a személyi horoszkópból kiolvasható Karmikus meghatározottságok feloldására és kiegyenlítésére, vagyis a Karma kifejezésből is következő gyakorlati életfeladatok szellemi megfigyelésére, azok dekonspirálására (semlegesítőn - hatástalanítón leleplező megfajtására): megértésére és meghaladásra. Ezt a sokszor durva külső harcokat igénylő, belső lelki és szellemi integráció eléréséért folyó szubtilis kiegyenlítődési törekvést, viszont nem lehet humanista szentimentalizmussal, szemforgató toleranciával, tudományos (pszichológikus) konfliktuskezeléssel, vagy sztoikus ignoranciával intézni! Ezeket csakis a teljes személyiség-részvételével, tehát empátiával, figyelemmel, felelősséggel, ám akár konfliktus-vállaló, igazság-szenvedéllyel is, kell megbeszélni és a kiegyenlítődési lehetőség állapota felé vinni.

Abban az esetben tehát, amikor ellenséges szembenállást érzékelünk, tudatosan kell vállalni az egyetemes törvények szellemének megfelelő, tehát azok tükrében általunk alaposan megvizsgált és kiderített igazságnak a képviselőjét (Nem rejteni véka alá a fényt!), ha kell a szükséges személyi konfliktus, vagy konfrontáció vállalása árán is. - Úgy, ahogy azt Jézus tette, valahányszor a farizeusok sarokba akarták szorítani és valahányszor az ő un. jó-akarói, a tanítását teljes mélységében mindig át nem látó tanítványai (Péter) valami korrupciós kiegyezésre akarták rávenni. "Jézus ugyanis az emberrel történő kiengesztelődést tanította, de a létrontás szellemének soha egy fél lépésnyit sem engedett!" (Hamvas Béla). Ezért ő, annak ellenére, hogy bevallása szerint is, nem békét, hanem tüzet hozott, soha nem a külső ítélethozást és a külső büntetés szükségességét tanította, hanem a józan belátáson alapuló, hiba és tévedés be - látást, a megvilágosodás után, kiegyenlítődést eredményező hibabelátást, a tévedés jóvátételét követő, megbánás - megbocsátás és a személyes jóvátétel szükségességét. Hibabelátás, felelősségvállalás és gyakorlati jóvátételre való törekvés nélkül ugyanis lehetetlen a tényleges megvilágosodás, és ez által a morális-spirituális kiegyenlítődési!

Ezekre, a senkinek át nem adható, konkrét személyes életfeladatokra - vagyis a Karma törvényének a közvetlen jelentkezési módjára és annak megoldási kiegyenlítődési lehetőségére - vonatkozik az asztrológiában, a személyi horoszkóp földházai által megjelenített tizenkét jellegzetes gyakorlati életterület, amelyek segítségével fel lehet oldani a

karmát, és, amely életterületek az időben változatlanul meg fognak maradni, attól függetlenül, hogy milyen civilizációban él az emberiség. Mert a karma törvénye végül is, arról szól és azt jelenti, hogy leges legelső sorban karmát oldani jöttünk, ennek érdekében és ebből a célból dolgozta ki a teremtő úristen az örök-ember (Ádám Kadmon) kauzális (krisztusi), spirituális, mentális, asztrális, energetikai (éteri) és fizikai struktúráját, hogy erre maximálisan alkalmas és képes legyen, ez az ő elsődleges rendeltetése, semmi más, ez az egyetlen általános és fő rendeltetése. Ezt az egy fő és legfőbb rendeltetést nem szabad soha elfelejtenünk, mert különben törvénytelené válik nem csak a személyiségünk, de az életünk is. És aki törvénytelen, azt a törvény elítéli, menthetetlenül, nem létezik isteni kegyelem, vagy könyörület, mert a törvényt, a törvényeket, az Istennek is be kell tartania, nem szabad azokat felül írnia, mert akkor ő is törvénytelené válik és tönkre megy. Erről szól többek között a 10-ik törvény, a megváltás törvénye.

A törvénynek egyetlen betűje sem veszt el. Tanította a Názáreti Jézus. Talán ez a legnehezebben érthető És, amennyiben egyesek által racionálisan még érthető is, de a mindennapi életünkben a legnehezebben alkalmazható! - mondata az Evangéliumnak. Ezt, a kereszténységnek a fundamentális tételét, gyakorlatilag soha nem tudta és igazából nem is akarta (!) gyakorolni és megvalósítani a magát kereszténynek nevező európai, illetve nyugati ember a történelemben. Nem kapcsolta ugyanis össze azzal a, szintén a Jézus szájából elhangzó gnosztikus tétellel, hogy Ismerjétek meg a (törvényes) igazságot és az igazság fel fog szabadítani benneteket. Vagyis: ismerjétek meg a megváltás szükségét és az azt szolgáló egyetlen törvényeket és ez az ismeret fel fog szabadítani (El fog vinni a boldogsághoz) benneteket.

De, mivel a keresztény egyház, a mágia törvényével is számoló megismerés szükségét hirdető gnosztikus kereszténység üldözése és elfojtása árán, birodalmi vallássá emelkedett, éppen az ellenkezőjét kezdte hirdetni mindannak, akinek a tanaira és állítólagos isteni életútjára hivatkozott. A gnosztikus megismerést tehát, az irracionális dogmákkal helyettesítette, vagyis az igazság (a törvény) sorsrendező, mágikus hatásainak megismerését (a Fény befogadását) lehetetlenné tette. Sőt: a Fény és az igazság (a gnosztikus értelem) üldözése árán akarta elérni a Szeretet megvalósítását is, és ezért a XVI. századtól már kiengesztelhetetlen ellenállást váltott ki a pragmatikus tudósokból. Ennek a megismerés fontosságára esküdő tudományos ellenerőnek és szembeállásnak a kiváltásáért, éppen maga az igazságot mikor túl-világivá, mikor politikaivá tevő egyház hibáztatható. És, így azzal is, hogy később e konfrontációban, majd a materiális világi nézetekkel való korrupt kiegyezéssel, tönkretette a kereszténység eszméjét és ezzel a spirituális keresztény szellemiséget. Ezért tehát, hogy a keresztény egyház kivonta az Evangéliumokból a gnóvizist és ezzel véka alá rejtette a fényt, folyt évszázadokon át Európában, vagyis a kereszténység szellemi táptalajának a területén a vallásháborúktól és más testvérgyilkosságoktól terhes történelmi borzalom. E miatt, a gnóvizis nélküli, tehát az eszencia nélküli kereszténységnek a személyi megvalósítási képtelensége miatt, történhetek meg azok a szörnyűségek tehát, amik Európában, majd még inkább az Amerikai kontinenseken, tragikus "történelemként" történtek: vallásháborúk, inkvizíció, világháborúk, gázkamrák, hullahegyek, deportálások, munkatáborok, politikai fogságok és politikai gyilkosságok, stb. És végül így győzött a pénzzel való manipuláció globális hatalma az igazság felett.

Pedig, a metafizikailag gondolkodni képes személy számára teljesen világos, hogy az a jézusi axióma, ami szerint: "Aki meg akarja nyerni életét, elveszti azt, és aki feláldozza életét megnyeri azt." tartalmazza egyedül azt a történelmi kortól és politikai (eszmei ideológiai) konjunktúráról független emberi sors-igazságot, ami szerint működik az emberi egyedeknek a sorsa és az egészsége, végül is: az élete. Ez a keresztény világ-axióma, nem csak egy élettelen vallásos dogma, nem is egy szellemes aforizma, hanem az ember metafizikai rendeltetésének, vagyis az életünk fundamentális értelmének és céljának a tömör megfogalmazása! Ez a személyes kiegyenlítődési képesség elnyerésének és a megváltásnak: az ember isteni szelleme és a biológiai természete harmonikus egységbe kerülésének, vagyis a boldogságának és egészségének a kikerülhetetlen feltétele!

A Polaritás törvénye alapján viszont ma, mindannak az ellenkezőjét (a poláris ellentét szerinti következményét) lehet megtapasztalni, amit az egyház a középkorban erőltetett: A Szeretet igazi megélése által, a pozitív szellemi erőkhöz nem kötött, hamis, mivelhogy: világi (luciferi) Fénynek az előretörését, és az öncélú gazdaság-növesztésnek, vagyis: a természet-kizsákmányolás és természet-szennyezés globális abszurditásának a diadalát. Mivel az egyház évszázadokon át, sőt egy egész évezreden át, a Fény (értelem és felelősségtudat) által át nem világított Szeretet átélését és megvalósítását erőltette (higgy és ne kutass!), a kereszténység béke-ideológiájából kinőtt, annak a lényegét voltaképpen tetteivel a visszájára fordító nyugati kultúra által Vagyis: az egyházi ideológiával szembehelyezkedő un. felvilágosult tudomány által - létrehozott civilizációban, a materiális tudománynak a szellemi kauzalitásra süket Racionalitásnak: a hamis Fényének a térhódítása szellemi dekadenciához vezetett. (Lásd a Genderista filozófiát és pszichológiát). Persze, az igazi Szeretet megváltó ereje mellőzésével. Az életadásnak a steril létezéssel való helyettesítésével. Tehát: az életadó anyaság eszméjének a steril nő (a szex-bomba) eszményképével való helyettesítésével. A természetes életmódnak - Lásd az un születés szabályozást, a mesterséges termékenyítést, a lombik bábik és a császármetszés általi születek divatját és lásd végül a tudományos gyermekgyártás rémeszméjét - a természetes anyaság háttérbe szorításával és elfojtásával. Az azonos nemű személyek házasságával. Hogy is képzelheti az ember, hogy mindennek nem lehet hosszú távon végzetes következménye az életminőségére, valamint és főként az utódaira nézve?! És hogy képzelhetik azt, hogy nem lesz mindennek esetleg tragikus visszahatása is?

A szemellenzős tudósok, a természet vég nélküli kizsákmányolásának az eszméjét szolgáló közigazdászok és a

politikusok, még mindig gazdasági növekedésről szóló ígéretekkel nyerik a választásokat, és a környezet kímélő energiaforrások felfedezésétől, tehát újabb technikai - tudományos megoldásoktól várják az emberiség gazdasági megváltását. Képtelenek észrevenni, hogy egyáltalán nem erről van szó, hogy nem gazdasági boldogság elérésére való az élet (Hamvas Béla: Az élet csak arra való, hogy az ember valami sokkal magasabb rendű állapotot, mint ami az élet, és ami értékesebb az életnél és amire az élet is sóvárok, elérjen általa.) hogy nem a gazdasággal való boldogságszerzés az élet rendeltetése! Az már csak mellékes következménye az előbbinek, hogy az újabb, és olcsóbb energia források felfedezése és használata, még nagyobb zavart fog eredményezni a természetet tisztelő kauzális élet - és világszemléletet megtagadó, öncélúan boldognak lenni akaró (Pl. a betegségek többségét okozó húsfogyasztásnak a szükségéről meggyőződött), illetve a személyi életfeladatok vállalását és a felelősséget nélkülözni kívánó, személytelenül felelőtlen életfolytatás számára.

Az is igaz viszont, hogy amennyiben ebben a modern életvezetés szerinti, nyerő ötletek dzsungelében, vagyis a gazdasági haszon szempontjából ésszerűnek látszó politikai érdekharcolás jogosságát igazoló erkölcstelen ideológiai koncepciók környezetében és hátterében: vagyis a liberális tág termelés bő fogyasztás logikának a hatókörében próbáljuk a gyakorlatba ültetni a metafizikai nézeteinket, előbb utóbb csődöt mondunk. Számítatlan új betegség, valamint az un. modern és posztmodern művészi alkotások által is ábrázolt tragédia születik a tudományos észjárás logikáját követő, racionálisan józan, jóindulatúan intelligens, meghatóan humanista, sőt: vallásos, de ugyanakkor önzérzetes, a személyi méltóságára rátarti nyugati típusú civilizációban élő embernek a Karmával szembeni ellenszegüléséből, a boldogulásáról való önkényes (Karmája sugallata szerinti) elképzeléséből, annak az erőltetéséből. És ez természetes is, hiszen e Jézus által kinyilatkoztatott karmikus öncélúságokat az anyagban való tükröződés segítségével felismerő és így Karma-feloldó keresztény alapállás felvételéhez, nem elég a Jézus-mítoszzal együtt árukt vallásos érzélgősség, az időlegesen magható szeretet- benyomások átélése. A család-centrikus hagyományokba mélyen beágyazott mély és tartós Szeretetnek az eltökélt igazság-kutató Fénnyel, vagyis karma-leleplező eltökéltséggel, valamint a rendeltetési háttér- és gyökér-ismerő, személyi felelősségtudattal kell párosulnia! Ehhez viszont szükséges mind a tíz egyetemes törvény ismerete és a mindennapi pragmatikus racionalitáson túli metafizikai éberség megszerzése.

Hamvas Béla arra figyelmeztet, hogy Jézus nem hipokrita alázatról, de az emberi értelmet (és így a minden egyes emberben ott lakozó isteni értelmet) hiábavalónak tekintő, a hatalom birtokosaival és egyház-vezetőkkel (Hipokrita és demagóg főpapokkal) szembeni ostoba megalázkodás követelményéről tanított, amely világi vallásos mentalitás ellen, a felvilágosodás kori (Főként francia) írók és tudósok, joggal lázították a népet. Figyeljünk csak: "Jézus a személyes emberrel való kiengesztelés szükségességét hirdette, de a létrontásnak soha, egy fél lépést sem engedett." Jézus ismerte a mágia törvényét és a karma hatását és természetrajzát is, és ezért tudta, hogy az önértékelés nélküli, a zaklatottan csavaros eszű és korrupt lelkű személyek hiúságát mindössze csak sérteni képes, vallásos megalázkodás gyakorlása, nem vezethet senkit a mennyek országa nevű, kiegyenlített állapot eléréséhez. Ezért nincs is, amiért megalázkodni a gazdasági, vagy politikai hatalom birtokába került, de korrupt lelkű és a zavaros eszű, gátlástalan és empátia nélküli politikusok és más népevezérek előtt. Az egyetemes Teremtővel szembeni, belső alázat- gyakorlásnak viszont, amiről Jézus beszél, igen is, jótékony hatású spirituális funkciója és tehát: pozitív mágikus következménye van. Ez a belső alázat ugyanis, a mindenkiben létező Abszolút Szellemi erőnek a mindenhatóságára való pozitív emlékeztetést, annak az elsődlegességének az elismerését hivatott szolgálni, amely elismerésnek ugyancsak jótékony fényhozó, megvilágosító következménye van.

A tanítványok lábának a megmosása nem a személyi megalázkodást, hanem a Tűz-karma, vagyis a kevélység és a gőg, meg az önhiúság káros reflexei feloldásának az egyik lehetőségét példázza, és az önzérzeteskedő hatalom-nyerési gondolkozással, a hipokrita vallásos spekulációval szemben. Vagyis: ez a látszólag botrányos tanítás, az Egyetemes Törvények mindenható erejének a júdasi - jóléti spekulációjával szembeni elsődlegességének a megértését hivatott szolgálni. (Az én utam, nem a Te utad! Mondja a Seregek Ura.) - Jézus rámutatott arra, hogy a hipokrita erkölcsi magaratás elidegeníti az embert és romlásba viszi hosszú távon. Ezért ennek a gyakorló: a farizeusok: a sokszor próbálták a maguk szemforgató vallásos-politikai koncepciója pártjára állítani, majd kelepcebe keríteni, falhoz állítani" különböző ravasz kérdéseikkel. De ő soha nem adta meg az általuk várt "dialektikus" választ, ami alapján aztán ki lehetett volna egyezni a farizeusok korrupt alapállásával és világi helyzetével. (Az üres, hit nélküli szertartásosság, a vallásos és erkölcsi előírások személytelen betartása mögé rejtett hiúság, becsvágy, és világi gyarapodásra vetett szemek, a gazdagodási mohóság, az "előljárói" helyzet által következő előjogok gyakorlása, stb.)

A befogadás elfogadás eszméje és a "szeressétek ellenségeiteket" tanításnak az értelme, nem lehet az, hogy megértő elfogadón viselkedjek a karma-vezérelt, hipokritán ravaszkodó (bevándorló) személyekkel, akiknek azon jár az eszük, hogy miként erőszakolhatnák meg a gyermekeimet. És, hogy érzelegve simogassam azt a velejéig korrupt embert, aki irracionálisan vallásos önhiúságában (Pl. a muszlim vallásost aki azt képzeli, hogy Allah neki adta a vagyonomat, a földemet és a lányaimat) megsért, a nyugalomhoz, csendhez és tiszta levegőhöz, tiszta vízhez és környezethez való jogomtól megfoszt, kárt okoz nekem, és bántja, vagy veszélyes sérülést okoz a gyermekemnek. Vagy azt, aki számárságnak nézi az én metafizikai alapállásomat és ezért lenéz, vagy egyenesen ellenségeskedik velem és a hozzám hasonlókkal szemben. Nem vezet pozitív eredményhez a békés érzélgősség, a szépelgés, a hamis nagyvonalúság a mindennapokban azzal a személlyel szemben, aki eszmei, vagy elme-zavarodottságában azt képzeli, hogy neki mindent szabad, csak azért mert ha nem lát a közelben rendőrt, gátlástalanul mer gonoszkodni, törvényt szegni, szabálytalankodni. Egyáltalán nem kell az ilyen személyt, vagy személyeket a szerető befogadásnak

nevezett általános keresztény magtartás gyakorlásával hitgessem abban a balhitében, hogy szabad neki büntetlenül velem vagy a szeretetimmal szemben, minden féle jogtalanságot, elkövetni.

Hiszen amellelt, hogy én sem tudok így mellette és vele békében együtt élni és a kiegyenlítő-dési megváltódási képességeimet növelni, egyenesen a törvénytelen magatartású a személyt vezetem félre és tévesztem meg, amennyiben nem állok határozottan és elhárítón ellent, a zaklató magatartásának. Anélkül hogy fizikai és pszichikai szinteken is, meggátolnám és tovább ringatnám őt ebben a tévhitében, és ehelyett igyekeznék kimondottan csak úgynevezett spirituális szeretetsugarakat, kiegyenlítő-dést szolgáló pozitív gondolathullámokat - szeretet kvantumokat - küldeni feléje. A Szeretetet nem szabad összetéveszteni gyávasággal, és tehát, azi igazság és a törvényesség érvényesítéséről való gyáva lemondást a Szeretettel. Hogyha anélkül törekszem a szeretetre, hogy bátran, tehát nyíltan, és határozottan konfrontálnék a törvény-szegőkkel, az együttélési szabályokat betartani nem akaró személyekkel, illetve ha nem lépek fel bátor határozottsággal az ostoba és gonosz gátlástalansággal a természeti síkon, hiába küldöm a törvény-szegők felé a vallásos szeretet-sugarakat, mert az ilyen gyáva magatartásnak nincs mágikus ereje, a szeretetnek keresztelt gyávaságnak, nem lesz semmi féle pozitív következménye. Hiszen törvény-ellenes, tehát hamis alapállást nem karma-oldó, rejtett értelem-felfedezéshez juttató életfeladatot vállaltam ezzel, hanem mindössze a külső környezet egyik hírmondó elemével való kapcsolatot akartam elkerülni a mágia törvénye öncélú kihasználásával.

Ugyanakkor, az embernek az általa is megtestesített Szeretet és Fény ötvözetéből eredő szent szellem összetett erejével is kell érvényesítenie az egyetemes megváltódási őserőt, ugyanúgy, ahogy egyes állatfajok csoportjainak vezér - egyéniségei (lehetek ezek vezér hímek, vagy vezér nőstények) a nyers erejükkel érvényesítik a személyükben megtestesült csoportos és faji érdekeket. Az univerzális tudattal és teremtő akarattal rendelkező embernek is meg kell kísérelnie legyőzni a külső ellenséget éppen a spirituális elképzeléseinek a letisztítása érdekében. Tehát a valóság-próba és a megszilárdítás érdekében, a meggyőződés és hitté válás érdekében, ki kell tennie ezeket, az eszmei elképzeléseit, vagy a tanulás útján megszerzett elméleti információit a gyakorlati valóság-próbájának: az un. tűz-keresztységnek. A fent idézett jézusi intelem, mindössze arról szól, hogy embernek az egyetemes rendeltetése és hivatástudata erejével, a törvényességbe vetett hitével, és annak a következményeként kell önmagán belül gyakorolnia a megbocsátást és a szeretetet, ami viszont nem jelenthet, sem gyávaságot sem korrupt szemhunyaszt a törvénszegésekkel szemben. A vele, vagy a többi emberrel szemben ellenséges magatartásba sodródott személyeknek a törvénytelen cselekményeit igen is, helyteleníteni kell és határozottan el kell ítélni a keresztény magtartást gyakorló személynek. De vigyáznia kell arra is, hogy törvénytelen magatartással szembeni helytelenítést és törvényesség követelést gyakorló általános mentalitása és harcos fellépése mellett, még a szeretet diszkret áramoltatását is gyakorolja önmagán belül, mert különben nem juthat el a megváltáshoz, az igazi boldogsághoz. Vagyis: mind az igazságért és a törvényességért való harc, mind a belső békében folytatott diszkret szeretet-áramoltatás szükséges.

Sem a fantazmagóriákból alkotott ellenség-képzet, sem a megalázkodó és méltatlan, alacsony rendű lelki állapotokat létrehozó, gyáva áldozati szerep, vagy az áldozati állat (bárány) szentimentális szimbólumától való meghatódás, nincs jó hatással az univerzális tudattal harmóniában elérni vágyó személy számára. Az előbbieket átélő - megélése, mind csak az éberség elvesztéshez, és ennek következtében, az éberségről lemondó, szellemi kábulat jellegének megfelelő későbbi lebetegedéshez és a leszegényedéshez vezetnek. Amennyiben az agresszióval kapcsolatos anyai ági szellemi örökségemből: a személyi karmámból adódóan, illetve a rendeltetés szerű, nehéz megismerési és kiegyenlítő-dési feladataim következtében, nálam zavarosabb tudattal és ezért agresszívebb lélekkel rendelkező (még nem egyetemes öntudatra ébredt) személyek veszélyeztetnek engem, vagy a családtagjaimat, a fentiek szellemében, kötelességem ellent állni ennek a törvénszegésnek. Ugyanakkor, amennyiben az érvényben levő konjunkturális társadalmi játszmák következtében, valamiféle hivatalos, vagy anyagi kiszolgáltatottsági helyzetbe kerülök, akkor sem kell az illető személynek mindent eltűnöm, amiként nem kell gondolatban, vagy képzeletben sem vele ellenségeskednem. Hanem bátran és törvényesen kell viselkednem mind a külső ha szükséges: hárító, vagy harcoló magtartásomban, mind a belső megértő szeretet-alapállást gyakorolnom.

És persze, nem kell az előtt, vagy azok előtt a zavaros tudatú és képzeletű személyek előtt megalázkodnom, akik akár direkt módon, akár intellektuális képességeiket szélhámoskodásra használva, bárkinek is kárt okoznak. Hanem egyrészt jeleznem kell nyíltan a számára, hogy nem nyelem le és nem viselem el a káros, vagy sértő magatartását, felelőtlen üzérkedését, az átveréseit. Másrészt, miután az erkölcstelen magatartás ellenes, hárító mentalitásomat kifejezve a fizikai és a pszichikai síkon elvégeztem a visszajelző morális kötelességemet, mélyen magamba fordulva és a korábbi tévedési lehetőségeimet átvizsgálva, meg kell keresnem és be kell látnom azokat a tévedéseimet, amelyek maguk után vonták számomra ezeket a negatív karma-jelzéseket. És ha ezt is türelmesen és őszintén elvégeztem, de még mindig nem oldódott fel a feszültség (A baj-forrás), vagy a sors-krízis, akkor már csak éberem ki kell várnom a helyzet elmúlását, vagy a játszma végét, amíg ki nem derül, hogy milyen korábban huzamosan átélt, belső zavar következtében kellett a gátlástalanul primitív személy által okozott alacsony vibrációs állapottal járó sorshelyzetbe és annak megfelelő, konfliktusos körülmények közé kerülöm.

Az a látszólag tudományosan is megalapozott magyarázat is hamis amely alapján az ember elfogadja és magára vonatkoztatja, magára veszi az állatvilágból átvett, "a létért való küzdelem" hamis ideológiáját és az elemi létben-maradási érdekeire hivatkozva, természet-ellenesen legyárt, majd kegyetlenül legyilkol rengeteg állatot és, ha oda fajul, akár embert is. A létért való küzdelem rendszere az állatoknál helyén való és törvényes. De az állatoknál milliószor intelligensebb és azokhoz képest, mágikus teremtő képzelettel, meg karma-oldási és megváltódási

rendeltetéssel is rendelkező embernél egyáltalán nem érvényes a létért való közdelem magatartás moralitása. Ez mindössze a nagyobb és több, öncélú élvezetekre és hatalomgyakorlási lehetőségekre vágyó és ezen rendkívüli élvezeteket, valamint a kényelmét biztosítani akaró embernek, az életét mindenáron megnyerni akaró spekuláns személyeknek az ideológiája. A vegetáriánusok ritkán kerülnek orvoshoz és tizenöt évvel tovább élnek az átlagnál. Gyakorlatban többszörösen is visszaigazolt az a tény, hogy a felnőtt ember akár hatvan napig is kibírja élelem nélkül. Mert: Nem csak kenyérral él az ember, hanem Isten igéjével.

Nem igaz tehát az, hogy a saját léteért, vagy akár a gyermekeiért való küzdelem miatt az embernek a környezet szennyező és romboló civilizációt, amelyben ma él, fenn kellene tartania és ugyanúgy tovább üzemeltetnie. Nem igaz az, hogy a maga és az utódai fennmaradása és egészsége érdekében a természetet ki kellene szipolyoznia, bálnákat, cápákat és delfineket és más ritka állatokat kellene ölnie, azokat az életterükből ki kellene szorítania! Akkor miért lenne szükséges a spirituálisan megvilágosodott ember számára, közvetlenül részt venni (Persze: állatokat gyilkolva) az atombomba gyártás, bomba - biztos bunkereket-ásás, az atombombákat hordozni képes rakétákat kilövő tengeraltjárók, kémrepülők, kórházakat- és kaszárnyákat építéssel járó, ostoba létért való küzdelemben?

Mindig az egyetemes törvények igazságához és logikájához kell ragaszkodni, vagyis a bennünk levő, minket létrehozó és minket életető Abszolút Szellem mentális, ideális és kauzális törvényeihez kell hűségességek lenni, és nem a hamis valóság-képzetek és a zavarodott élet-elképzelések által működtető egoista érdekeket szolgáló hivatott politikai intézmények, a vallásos fantazmagóriákat hirdető egyházak és a közösségi téveszmékkel manipuláló pártok által előírt nyereszkeszede szellemű, szellemidegen politikai elvárásokhoz. A tömeg-szellem alacsonyrendű élvezkedési igényeihez, külső élvezet-vágyak kielégítésében boldogságot kereső politikai törekvésekhez való igazodással és a törvényeket önkényesen alkalmazó hivatalnokok előtti meghunyászkodással rákenjük a személyes gyávaságunkat, a megalkuvásra és korrupcióra való hajlamunkat, a szellemi restségünket, fiktív nehézségekre és szükségszerűségekre. Erős a kísértés, hogy a belső korrupciónkból eredő, hamis törvényességet elfogadjuk, és az ostoba engedékenységet gyakoroljuk, a tényleges együttélési szabályok és a kiegyenlítődést biztosító együttműködési lehetőségek használata helyett. Arra, hogy a konfliktus-kerülő kényelem-szeretetünkben a hamisságot elfogadjuk és a törvénytelen elnézésére, a személyi megalkuvásra való hajlamainkat szeretetként tüntessük fel. De az is előfordul, hogy az absztrakt, személyidegen elképzelések és steril eszmék megvalósításába - kivitelezésébe vetett ambícióinkat, a családjunkkal, a gyermekeinkkel, vagy a népcsoportunkkal szembeni felelősségtudatnak és humánus bölcsességnek nevezzük.

A Karma törvényének tanulmányozása nem azért fontos tehát, hogy általa érdekes misztikus olvasmány-élményekhez és érdekes adatokhoz jussunk. És nem is arra, hogy a nemzeti sorsunkra vonatkozóan eligazítást kapjunk és ilyen jellegű, megvilágosodási élményekhez vezessen, mint a történelem-tanulmányozás például, hanem a felelősen tudatos jelenlétnek, tehát a magasrendű jelenvalóságnak a tudatos megélési képessége a kifejlődését kell, hogy szolgálja. Vagyis, az egyszeri és mindenkor felelősségteljes létezés állandó személyes gyakorlási képessége kifejlődését. Konkrétan: nem az a fontos például, hogy azt kutassuk: vajon a vízbe fulladt szülők gyermekének milyen terhelt lehet a lelki világa, mert a szülők, a jelen feladataik (és az abból adódó nehézségeik) szemszögéből nem érnek semmit ezzel az információval. Mert nem ok nélkül hal meg idejekorán és éppen vízbefulladás révén az ember, vagy a gyermek. A fontos tehát az, hogy milyen, a víz elemhez kapcsolódó, létalkotó asztrológiai erőterekkel (Rák, Skorpió és Halak), és milyen lét-princípiumokkal (Hold, Neptunusz), valamint milyen Egyetemes Törvényekkel (Mágia törvénye, Kiegyenlítődést törvénye, Karma törvénye, Szeretet törvénye) nem tud harmóniába kerülni a vízbe fulladó ember ahhoz, hogy ilyen csúfos véget kell érjen az élete idejekorán?

Az egyesek által reálisnak hitt (- Egyébként metafizikailag hiábavalóság, vagyis: az Uroboros allegóriájával is megjelenített az öntudatlan körbeforgás állapotát kifejezni hivatott!) reinkarnáció misztikus képzetét idézve, ugyancsak nem az a fontos például, hogy egy "múlt életem" során egy szűk folyosón agyonvertek és attól van most klausztofóbiám. Hanem, az hogy milyen életfeladatokat kell most felvállalnom, miféle gyengeségeket (ambíciókat és félelmeket) kell most legyőznöm, melyik őselemekkel és erőterekkel, milyen, számomra elkerülni vágyott, kellemetlen, vagy nehéz élethelyzetekben megtestesülő sors-állapotokkal és antipatikus személyekkel kell szembekerülnöm és azokkal megvívnom az igazságért megharcolnom, ahhoz, hogy ne kelljen szomorú véget érjen az életem? Nem fontos tehát, hogy mit hittem magamról, és, hogy ki és mi voltam évekkal ezelőtt és a múltam során. Hanem az a fontos, hogy kivé és mivé lettem (fejlődtem&) mára! És, hogy mennyire vagyok ambíciós a karmám meghaladásában, vagyis: az annak megfelelő pozitív képességek meghaladásában, hogy mennyire jól használom fel a rendeltetésemről- és az annak megfelelő anyai ági női őstől öröklött, Karmámról szerzett ismereteimet?

A Karma törvénye alapján tehát, minden ōs-félelmem, minden szorongásom és betegség-hajlamom és minden "nehéz élethelyzetem, első sorban meghaladandó helyzetként értelmeződik. És ez éppen arra szolgál, hogy az anyám, a nagyanyám és a női őseim, illetve a családom, a közösségem, a nemzetem és az emberiség által, időben és térben elkövetett spirituális (morális) hibákat ne ismételj meg. És, hogy a fizikai testem betegség- és fájdalom-jelzései segítségével, illetve a fizikai tapasztalatok metafizikai értelmezése útján megszerzett éberségem segítségével, olyan spirituális tulajdonságokat és képességeket alakítsak ki, amelyek ellentétesek a karmám jellegével. És, amelyek a személyemet és ha minimálisan is, de az emberi nemet is, egy kiegyenlítettebb békésebb állapotba emelhetik. Csak és csakis ez, a misztikus izgalmak és érdekes élmények hajszolásától mentes törekvésem lehet az egészségem és a boldogságom: a mindenkor kiegyenlített állapotom feltétele. Teljesen mindegy, hogy egy vallásos téveszméktől zavarodott arabbal, vagy a faluról városra került, csökönyösen nehézfejű házmesternővel kell veszekednem és

perlekednem, akik nem értik pl., hogy a tömbház lakásban való együttélés lehetetlen úgy, hogy a szomszédok folyton fúrják-faragják, vagy kopogtatják a falakat.

Az ember tehát, nem annyira a kultikus és meditációs állapotokban, hanem a karmája feloldásához vezető általános-emberi életfeladatokból (pl. önfenntartás, gyermek-eltartás) és a horoszkópjából kiolvasható gyakorlati személyes életfeladatok felvállalása és beteljesítése által szerzi meg a karmája feloldásához szükséges képességeket. És csakis a helyesen gyakorolt, tehát a törvényekkel összhangban álló mindennapi moralitása által képes felülemelkedni a Mágia és a Vibráció, a kiegyenlítődé, valamint a Polaritás törvényének hatásaként a személyi és a családi - csoport (kulturális) Karmája alól. És fordítva: a nyugodt boldogsághoz vezető és a teljes egészséghez vezető mentális és a spirituális éberségi egészségi állapotokba csakis a karma oldás által képes eljutni. Vagyis, tudatosítván a karmáját (az egyéni hibabelátás segítségével dekonspirálva (leleplezőn megfejtve) a korábbi tévedéseit és vétkeit) felvállalva a karmikus feladatait, megszabadulhat a korábban még követhetetlen és érthetetlen karmikus ok és okozati összefüggések mechanikus láncolatából. A karmikus hibákat követő gyakorlati jóvátétel és tudatos vezeklés útján is, megszerezheti tehát a személyi horoszkópjából konkrétan kiolvasható karmájának megfelelő pozitív tulajdonságokat és képességeket. Így, feloldhatja a karmájának megfelelő objektív adottságait vagyis kitisztíthatja a negatív viszonyokat és sorskörülményeket beidéző és a betegségeket okozó, mágikus erejű képzeletéből, az abban, a születésétől fogva létező karmikus képzeteket. És így elérheti azt, hogy újabb negatív következményeket okozó okokat nem gerjeszt a karmikus gondolataival és érdek - képzeteivel.

Amennyiben ezt a folyamatos karma-oldó képességét valaki el tudja érni, többé nem lesz a karmikus képzelete (a Lilith kifogyhatatlan hatása) által beidézett kellemetlen és kényelmetlen krízises élethelyzeteknek, a karmájából eredő ellentmondásosan zavaros személyi reflexeinek, a sugallat szerű félelmi érzéseinek és iszonyatának, az agresszív ösztöneinek, vágy-gondolatainak, valamint és főként: a becsvágyának, gőgjének és hiúságának, tehát a karma-sértettségének és bosszúvágyának, illetve ezek következményeinek a kiszolgáltatottja. A karmáját a személyi horoszkópjából kiolvasott gyakorlati életfeladatok felvállalása segítségével feloldó, vagyis a karmájának megfelelő, új pozitív képességeket és tulajdonságokat megszerző, spirituálisan éber személy, mindig képes vigyázni arra, hogy ne ragadják el a Lilith gyűjtőnévvel jelzett kevélysége, öncélú élvezet-sóvárgásai és a még öncélúbb ambíciói és így nem válhat a vak sorsa áldozatává. Ezért az ilyen megváltódó személy, egy adott idő után, a sorsa vak játékszeréből, azt nagyjából tudatosan irányító, tervező alkotójává válik, aki, egyszerre cselekvő megvalósítója a sorsának, de a sorsát szellemileg is megalapozó építője, aminek a következtében nem lesz többé a környezete karmikus játszmaának a kiszolgáltatottja. Erre viszont, csakis a tűzpróbákat is vállaló, azokon különös sérelmek nélkül túl jutó, tehát az egész személyiségét az egyetemes felelősségtudattal harmóniába hozni képes, spirituálisan, tehát: morálisan, de pszichikailag is, bátor személy képes.

Nagyon fontos azt is tudni, hogy a karmának a meghaladását szolgáló, annak megfelelő életfeladatok is, személyesen különböznek (Még az egy petéjük ikrek esetében is!), még akkor is, ha közvetlenül az édesanyákon keresztül örököljük őket. Sokat, nagyon sokat segít ugyan, ha az anya megismeri és igyekszik feloldani a saját karmát és ennek a karma-oldási igyekezetének megfelelően, felelősség teljesen neveli a gyermekeit is, de azoknak a személyes karmáját nem oldhatja fel teljesen. Ámbár, ezzel a megváltó magatartásával, vagyis a karma-oldáshoz és életfeladat-vállaláshoz szoktató, gondos és morálisan is igényes elváró neveléssel adhatja a legtöbbet a gyermekeinek. Nem létezik annál jobb és értékesebb ajándék a gyermekek számára, mind egy maximálisan oda figyelő, az engedékenységet és a légy szívűséget nem ismerő, tehát tényleges felelősségteljesen karma-oldó nevelés! Ez az ajándék ugyanis egy életre szól, és ténylegesen segít, a nyakba akasztható és az ujjakra húzható fülekbe akasztható... családi amulettekkel és ékszerekkel ellentétben!

Ezzel ellentétben viszont, a családi- és a csoportos- és nemzeti és tehát kollektív karma-oldódás és kiegyenlítődé (Az un. csoportos Karmán való felülemelkedés) lehetetlen! Következésképpen, értelmetlen mindenféle szektához, vagy spirituális iskolához való aláztos csatlakozás, patetikus fogadalmakkal, hűségnyilatkozatokkal megpecsételt alárendelődés, a közismert mozgalmak és guruk misztikus tanaihoz való fanatikus ragaszkodás, hiszen ezek csak egy általános utat mutathatnak meg az egyéni kiegyenlítődé, és az egyetemes megváltódás felé. Ez viszont nem helyettesítheti és nem pótolhatja nem semlegesítheti - a személyes horoszkópokból kiolvasott gyakorlati életfeladatok felvállalásának a szükségét, és azt az egyéni utat, amit mindenkinek Karmája meghaladási lehetőségei szerint kell megjárjon. Senki nem járhatja helyettem az én karma-oldási utamat, mivel senki nem szerezheti meg helyettem a személyes karma-oldási képességeket: sem a kollektív karma logikáját verklizve duzzasztó politikus, sem a pápa, sem a keleti guru, sem a hét végi misztikus beavató mester. És nem a testvérem, vagy az anyám, vagy az apám, de a gyermekem sem!

Azok, akik értelmi világosság által vezérelt szabad-akaratukról lemondanak, beállván a mesterek misztikusnál misztikusabb szövegeit tátott szájjal hallgató személytelenség csoport-szellemeit hizláló tömegébe és hagyják magukat szellemileg irányítgatni, semmivel nem jutnak előbbre a boldogság és az egészség útján az életbiztosításokat és a különleges élvezeteket hajhászó materialista szkeptikusoknál. Azok, aki egyik irányzattól másik irányzatig járkálnak értelmetlenül és újabb és újabb mestereknél várják a megszabadulást, de legalább a megvilágosodást, a rejtett magánéleti drámák és elfojtott lelki szenvedések miatt, nem vehetik észre, hogy tulajdonképpen ők maguk e szenvedést okozó nehéz élethelyzetek, balesetek és betegségek okozói. Ők még a szkeptikus józanoknál is több kényelmetlen élethelyzetet, betegséget és gyors megöregedést és szélsőséges esetekben szerencsétlenséget is

idéznek be maguknak az egyéni felelősségtudatot mellőző, az igazi Fény és Szeretet egysége nélküli misztikus kapkodásaikon, zavaros kultuszgyakorlásukon keresztül. A misztikus kábulatban gyakorolt élet- cselekvéseiken, hazug boldogsággal átélt, megható érzelmeiken és az ellenőrizetlen, ellenséges képzetekben, illetve destruktív képzetekben tobzódó gondolkozásuk által.

Azok a személyek viszont, akik igyekeznek bátor, de szenvedélyesség-mentesen, nyugodt, de szellemileg éber életet folytatni és ennek érdekében megtanulják a törvény-ismerettel ellenőrzött és irányított akaratukat érvényesíteni az egyetemes törvények szellemisége segítségével, éberségük mágikus erejével a fizikai és az asztrális dimenziók vibrációs állapotán felül emelkedve, feloldják és kreatívvá változtatják az életüket és szellemi potencialitásukat. Ezáltal ők, a szó pozitív értelmében arra használhatják azt a világot, amelyben élnek, amire az való: a szellemi folyamatok és állapotok megjelenítésére. Ezek a személyek a gyengeségeik meghaladásával: az agresszivitásuk és a zavarosságuk feloldásával: a sorsuk uraivá válnak, ahelyett, hogy kiszolgáltatnák magukat az egyéni fejlődési programoktól eltérő külső befolyásoknak, azaz mások akaratának, ambíciójának, tévképzetének és bal-ítéletének. Ők megtestesítik és szellemileg használják a törvényt, ahelyett, hogy annak tévelygő és ostoba kiszolgáltatottjai lennének. Ők megtartják és tisztelik a törvényt és ezáltal irányíthatják sorsukat, vagyis kreatívan használják a mágikus tevékenységük által beidézett sors-következményeket.

Ez viszont, a modern és a posztmodern civilizáció liberális erkölcs-folyamában: az Apokalipszisben, a személyi horoszkópból kiolvasható karma kauzális értelmezése nélkül és az így szerzett spirituális önismeretnek a gyakorlatba ültetése nélkül lehetetlen. (Csak az ezer négyszáz negyven Vagyis: $12 \times 12 \times 10 = 1440$ - bölcs vészeli át az Apokalipszist. " - János evangéliuma. Az apokalipszis helyes értelmét elmagyaráztam a Polaritás törvényénél. A 12 konstelláció, és a 12 horoszkópház, és a 10 bolygó számértéke is világos. Nincs ebben semmi un. szám-misztika, hanem csak világos aritmológia.) Csakis a személyi horoszkópomból olvasható ki, mind a karma, mind a spirituális kiegyenlítődési program. Ez, az egyetemes tájékozódást és ugyanakkor pragmatikusan személyes önismeretet biztosító tudomány, felment az alól, hogy a reinkarnációs hipnózisok és más, ehhez hasonló spiritiszta módszerek segítségével tévelyegjek egyik gurutól a másikig, vagy a spekuláns, júdási agyammal, családi, társadalmi, nemzeti, stb. vagyis polgári meghatározottságaimban tovább szédelegve "gyönyörködjek" a neoliberalizmus természetromboló történeti eseményeiben. Nem a világi események a fontosak számomra, hanem az erkölcsi magatartásom és az egyetemes öntudati integrációm, vagyis a maximálisan felelős jelenlét-tudatom. A Karma Törvénye tanulmányozásának és ismeretének az értelme tehát az is, hogy az örök jelenlétünkbe: a mindennapi életünkbe maximálisan bekapcsoljon bennünket. Hiszen, csak teljes jelenlét-tudattal lehetünk "egész-séges" emberi személyek, akik megtestesítik és harmonikusan éltetik sorsukban a teremtés és a megváltás törvényeit.

Gyakorló asztrológusi tevékenységem Az embereknek a saját sorstengelyébe való visszahelyezési ténykedésem - során folyamatosan azt tapasztalom, hogy a Karma törvényéről a legmisztikusabb és a legobskúrusabb fantazmagóriáktól a mechanikus fizikai koncepciók által vezérelt erőltetett fantazmagóriák látnak manapság napvilágot és egyes úgynevezett misztikus beavatottak arról prédikálnak, hogy a karma törvénye hatásait meg lehet és meg kell haladni, akár csak az asztrológiát. Sőt: a jógások körében még azzal a tévhittel is lehet találkozni, hogy az egyéni karmánkat el kell égetni (sicc!) különböző misztikus eljárások (pl. hajnali meditációk, vagy déli napsugarakkal "energizált" és dekantált vizeletfogyasztás.) segítségével. Ennél nagyobb botorságot még csak a technika és a gazdaság Istenének hódoló, magukat felvilágosultnak tartó materialisták hangoztattak, akik a tudomány felfedezéseinek és a technikai módszerek hatékonyságának a segítségével létrehozható a planetáris aranykorról, földi paradicsomról szóló kerge utópiák közvetlen következményeként, a fasizmushoz, a gázkamrákhoz, a kommunizmushoz és a Gulag szigetek "megoldásaihoz" vezették az iparilag gyártott élvezeti cikkek és a kényelmi berendezések kézzel fogható eredményeit örömmel fogadó emberiséget. Az ilyen utópista materialista életmegnyerési lehetőségekről szóló naiv és szellemtelen elképzelések szolgáltatták az alapot azoknak a humanista elméleteknek a gyakorlatba ültetéséhez, aminek következtében világháborúk, gázkamrák, munkatáborok és tökéletes rendszerekkel rendelkező rémállamok, majd később, liberális terror- közösségek jöttek létre. A valóság viszont, ahelyett hogy az utópista elmélet-gyártók álmát igazolta volna, az inkvizíció kínzásainál is kegyetlenebb erőszakoskodásokkal ismertették meg a tudomány istenének hódoló emberiséget.

A karma törvényének megértését és az ismétlődések és ismétlések útján létrejövő személyes megértés következményeit tehát, csakis mind belső egyéni mentalitás-változást (tisztulást) követő, pozitív tulajdonság-építési lehetőséget és spirituális fejlődési és kiegyenlítődési képességek kialakulását létrehozni képes, józan belátásokon alapuló, szabad öntudat-változtatási lehetőséget, vagyis mint nemesedést kell felfognunk, ahogyan azt az alkímia tanítja. Ennek szellemében kell tehát a Karmához viszonyulnunk, a belső világunk kauzális természetének szabad, egyéni felismerése és mélyebb (kauzális) megértése érdekében. És a saját belső világunkban észlelt problémákon és a külső világból érkező jelzéseken keresztül, az egész létezés működésének a megértése érdekében. Ez a személyesen átélt (átszenvedve megértett és szabadon választott döntések útján megértett) spirituális lecke, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a személyiségünket, a spirituális Én-tudatunkat a többi egyetemes törvény segítségével bekapcsolhassuk a velünk együtt táguló, erősödő és finomodó Teremtés Megváltási ciklusok örök folyamatába.

A karma Törvénye hatásait tehát, nem kell meghaladni (És nem is lehet!), amiképpen azt egyes misztikusok állítják, hanem annak a személyes és az általános jellegét megértve, annak finom jelzéseire jól figyelve, azokat mindig kauzálisan értelmezve - Tehát az eredetből eredeztetett ok okozati összefüggéseiben kell értelmezni, mert épp a

Karma Törvénye alapján, vagyis annak következtében, azoktól a nehéz életfeladatoktól nem fogunk soha megszabadulni amelyektől a leginkább félünk. (Sőt: azok állandó elhalasztásával csak e feladatok felvállalásának és végrehajtásának szükségességére figyelmeztető sors-hátráltatások, betegségek és balesetek sorozatait idézzük az életünkbe egyre növekvő mértékben, amelyeket az élet-feladat kikerülő, és az állítólagos karma-meghaladást, karma-hárítást lehetővé tevő misztikus praktikáinkkal és korrupt magatartásunkkal ki szeretnénk kerülni.) lehetséges a karma-oldás következtében beköszöntő boldogulás. - Hiszen mi magunk vagyunk a saját Karmánk hordozói és a mágikus erejű képzeletünk nyomatékos, vagy ismétlődő képzetei annak az igazi okai.

Sőt: Azt is mondhatnánk, hogy mi magunk vagyunk személyesen a Karmánk (megtetesülése), amely az irracionális belső sugallatok és félelmi érzések és negatív személyi ambíciók és vágyak spontán reflex szerű - kielégítési készítetése útján érvényesül. És ugyanakkor, egyben, mi magunk vagyunk a Karma-feloldási lehetőségünk is, a józanságra és racionalitásra alapuló nappali éber tudatunkkal, a baj- és fájdalom érzékelési képességünkkel, a hibabelátási képességeinkkel, a felelősség-érzetünkkel, a jobb, tehát boldogabb és egészségesebb és harmonikusabb életre való vágyunkkal, a belátott rengeteg személyi gyengeségeinkkel, amelyeket át tudunk alakítani pozitív képességekké. Vagyis: a megismert karmánk szerinti készítetéseinket legyőzni képes akarattal, határozottságunkkal: a törvény ismeretünknek köszönhetően egyetemesen érvényes erkölcsi és értéktudatunkkal.

V. Figyelem! Karmikus tévhit és tévképzetek

Itt felöltik még egy misztikus tévképzet, és pedig a Karma átvételi, illetve átadási, átpasszolási lehetőségének, a tévképzete is. Nagyon sok szülő úgy képzei, hogy a rég óta felnőtté vált gyermeke életútját kell egyengetnie az életben és a felnőtt gyermekét gyermekeit kell boldoggá tennie önmaga helyett. És ahelyett, hogy a maga dolgával, általában romokban heverő egészsége, vagy párkapcsolata helyreállításával foglalkozna, abban leli örömét, hogy a felnőtt gyermeke, vagy gyermekei életébe beavatkozhat, azt irányíthatja, és az általa elképzelt illuzórikus boldogság beteljesíthetősége irányába toszogathatja, ami eleve kudarcra van ítélve. Így nem csak, hogy a saját spirituális és gyakorlati életfeladatait hanyagolja el, az ide vonatkozó sors-jelzésekre nem figyel, hanem a felnőtt gyermeke gyermekei sorsát is megnyomorítja, azt irányítja és önkéntelenül és tudatlanul, vagy tudatosan beavatkozik annak esetleg még a párkapcsolati, sőt: a szexuális életébe is! Nem egy házasság, sőt: még több gyermekes családok is tönkre mennek az ilyen feloldatlan, általában Kos, Rák, Oroszlán, Skorpió, Nyilas, vagy Bak karmával rendelkező, vagyis beavatkozási és irányítási mániával rendelkező szülők áldatlan ambícióinak köszönhetően. Az mellett, hogy a fent említett konstellációknak megfelelő, oldatlan, sőt: az időben inkább felerősödött karmák esetében történik általában mindez, a jelenség éppen azért is tartja magát tovább, még a liberális felvilágosultság ellenére is, mert ezek a szülők nem végeznek el a dolgukat akkor amikor a szülői minőségük még funkcionális. Vagyis amikor a gyermekeik még kicsik, vagy kamaszok, tehát még tényleg gyermekek. A szülői minőség teát elveszíti a funkcionalitását attól kezdve, hogy a gyermekek elérték a 21 éves életévüket. Attól kezdve tehát nem gyermek a gyermek és nem szülő a szülő funkcionálisan, hanem csak címlegesen.

Ezek a negyvenes éveiket elhagyó személyek, minden sors-kudarccal és sors-csőddel, valamint keserű élettapasztalat ellenére, - vagyis annak ellenére, hogy minden intelligenciájuk és tudományuk ellenére, a saját életük egy csődhalmaz! - valamiért nem képes eljutni a tudatáig az a tény, hogy léteznek ezek az egyetemesen érvényesülő teremtési és megváltási- tehát: sorsörvények. Ez esetben a Karma Törvénye, tehát az egyéni tapasztalás szükségességének és az egyéni tapasztalás segítségével történő negatív tulajdonságok felszámolási lehetőségének és szükségének a törvénye. És persze: a Mágia törvénye és a Fejlődés törvénye, amelyek alapján, közvetlen, személyes és gyakorlati tapasztalat nélkül, vagyis az egyéni szabad-akarat elvének az érvényesülése nélkül, lehetetlen a kiegyenlítődési képesség megszerzése, és így a boldogság megszerzése. Valamint az egészség megőrzése. Persze, ahhoz, hogy ezt az ostoba beavatkozási és irányítási mániájukat kiélve nyomoríthassák a környezetüket, vagyis, hogy az övékéhez hasonló csődbe juttathassák a szeretteik életét, de főképpen a felnőtt gyermekeiket, megfelelő kényelem-szeretettel és lustasággal és egyéni büszkeség- és akarathiánnyal rendelkező felnőtt gyermekekre is szükség van, akik nem képesek a szüleiknek ezt a káros törekvését határozottan vissza utasítani, magukat ettől egyértelműen elhatárolni.

De nem csak a karmájuktól és a materiális koncepciókon alapuló liberális - humanista életvezetési elvektől elbutított, gyermekeiknek minden áron (!!!) jót akaró szülők és kiemelten az un. anyósok munkálkodnak oly sikeresen a felnőtt gyermekek életének és sorsának a tönkretételében. Ugyanezt teszik, végül is a házastársak is egymás között, valamint az egyetemes törvények szellemét és persze: első sorban a saját karmájuk határozott jellegét egyáltalán nem ismerő misztikus guruk és vallási vezetők is, akik a csodálatosan hangzó, sőt: azok idealításban mélyen megható fantazmagórikus elképzeléseiket igyekeznek rá erőltetni a fantazmagóriákat kedvelő és az ellenző racionalitással és valóság-megfigyelési képességekkel kevésbé megáldott híveikre. És létezik másik változata is negatív karma átadásának: a túlzó óvatosság, amiről a Bibliában így olvashatunk: "Mert sokan vezettek másokat bűnbe, a bűntől való félelmükben." Hiszen nem azért születünk, hogy az életet végig óvatoskodjunk a bűntől való félelmünkben, hanem azért, hogy életfeladatokat vállalva, megtanuljunk a szellem törvényeit kiolvasni és betartani az anyagban való tükröződése segítségével. És nem azért élünk, hogy az anyagi - érzékszervi élvezet-szerzési lehetőségtől elbűvölve és elszédülve, felelőtlenül végig kalandorkódjunk az életet mindaddig, amíg erre futja a fiatal fizikai és pszichikai erőnkől. Egysesek, miután

ez évtizedekig folytatott, öncélú és felelőtlen élvezethajhászásaiknak a következményei őket utoléri, el kezdik a sorsukat (az egyetemes törvényeket) átkozni, amiért úgy látják, hogy az életük zátonyra futott és az nem lehet többé számukra öncélú élvezetszerzési lehetőség. És persze, ennek a következménye nem a rossz sors megszűnése, hanem annak a súlyosbodása.

VI. Hangsúlyok, súlyok és mágikus erejű sorsirányítási következtetések

A Karma Törvényével, természetesen, első sorban a Szaturnusz által megtestesített teremtő-megváltó őserő áll analogikus kapcsolatban. A Szaturnusz ugyanis, mind a tíz egyetemes törvénynek az esszenciális erejét és hatását érvényesítő őserő. Ő tehát az egyetemes felelősség szellemét és az egyéni felelősség-érzetet (is) megtestesítő és érvényesítő-, és nem utolsó sorban, minket ezek betartására kényszerítő őserő (A sors őserője, misztikusan: a Karma mestere. És végletes megjelenési formájában: a Halál Angyala). Ő a Nagy Terelő Juhász, aki a megváltás irányába terelgeti az emberiség nyáját, illetve ez egyén gondolatainak és vágy-képzeteinek a nyáját, és arra felügyel, hogy az egész létezés, az emberi individuumokkal együtt, a megváltás irányába haladjon. Ő a teremtés és a megváltási szükségszerű folyamatoknak a megtörténését, érvényesülését és teljes végbemenetelét általánosan biztosító, azokat felügyelő, valamint a szélsőségek határait fenntartó, megőrző őserő. A Szaturnusz, a határhelyzetekbe került emberi jelenségeket és személyi sorsokat a további káros tevékenységében és főként: gondolkozásában megállítani törekvő (Hátráltató, lebénító, vagy felszámoló megszüntető.), azokat a másik irányba visszafordító finoman kemény, személyes sorserő (Őrangyal). Ő a határhelyzetekbe kerülés mentális okait számon tartó, a határhelyzetre figyelmeztető terelő juhász, az un. karmikus tanítómester.

Nem ez az un. objektíven működő őserő a hibás azért, amiért a negatív ambícióinknak a minden áron való érvényesítése közepette, vagy az egyszerű karmikus - spontán agresszivitásunk miatt, olyan alacsony vibrációs állapotba kerülünk, hogy nem figyelünk oda a többszöri jeleire, jelzéseire (sorsunk és karmánk jelzéseire), és átlépjük azt a végzetes határt, amelyről visszafordulni már nem lehet. Nem a sors a könyörtelen, hanem mi vagyunk a nagy eszünktől elteltlen figyelmetlenek és felelőtlenek magunkkal és szeretteinkkel szemben.

Amint fentebb említettem, a misztikában az Isteni Karma-mesternek és a Nagy Felvigyázónak is nevezett Szaturnusz őserője, amivel mindenképpen számolnunk kell azért, hogy ne neki kelljen velünk számolnia, úgy is felfogható, mint egy egyetemes és ugyanakkor személyes arányosságmérő és arányosság betartató őserő. Egy úgymond mérce-erő, amely arra vigyáz, hogy senkinek a személyi képességei ne nőhessenek túl a karmája feloldásának a mértékén. Vagyis, arra vigyáz, hogy csakis egy bizonyos mértékű és jellegű személyi karma meghaladás után használhassuk szabadon a hasznunkat ténylegesen szolgáló (Tehát a megváltóúthoz vezető) képességeinket. Az időközben növekedő és gyarapodó, akár más jellegű (közismert emberi - értelmi), akár spirituális képességeinket (Tisztánlátói, telepatikus, mágikus, stb.).

Létezik tehát egy univerzális szaturnuszi - erő mérce, amely alapján és amely miatt, bizonyos megnövekedtet, vagy számban gyarapodott különleges egyéni képességek nem válhatnak az illető személy hasznára mindaddig, amíg a karmája feloldásába nem kezdett bele, amíg a karma oldás megkezdetlen marad. Vagy, amíg az illető személy, kellő mennyiségű és jellegű személyi karmát (negatív spirituális tulajdonságokat) nem oldott fel és nem haladt meg. Azt is mondhatjuk, hogy végeredményben egy (érthető!) fordított arányossági viszony létezik a karma-feloldás mennyisége (esetleg minősége) és a különböző egyéni képességek létrejötte és növekedése között, mivel az utóbbinak, tehát a képesség-növekedésnek, a karma csökkenés felel meg. Holott nagyon sokan A művészek és költők közül a legtöbben! - azt képzelik például, hogy a különleges tehetségeik gyakorlása és a kivételes képességeik öncélú kifejlesztése, valamiféle égi kiváltságot és protekciót biztosít a számukra, amiért fölöslegessé válik számukra, hogy egyszerű (Magas szellemiségűkhöz képest alacsonyrendűnek képzelt.) morális problémákkal bíbelődjenek. Ebbe a tévhitbe buktak és buknak bele például, a nagyokos filozófusok, akárcsak a hírneves guruk és un. beavató mesterek, és halnak meg szegyenletesen ideje korán (Pl. Osho, aki a gyűlölet és a megbocsátási spirituális elbocsátási képtelenség jellegzetes betegségébe halt bele feltűnően korán: ötven, hat évesen.). És annál nagyobb és annál furcsább a sors-botlásuk és a nem egyszer a tragikusan fájdalmas haláluk, mert annyi mindent tudtak & Tudni tudtak, csak hogy ez a nagy tudásuk nem volt összekötve szervesen az életük legfőbb rendeltetésével.

Ezt, az általam megfigyelt Szaturnuszi sors-szabályozó mérce-erőt, én a sors-arany metszésének neveztem el. Az egyetemes sors-arany metszés elvéből tehát világosan kiderül talán, hogy az un. érdemek nem számítanak. Nagy döbbenetemre azt észleltem a két évtizedes asztrológusi tevékenységem után, hogy egyáltalán nem számít az, hogy rengeteg személynek segítettem pótom áron a betegségeitől és más kríziseitől megszabadulni, az egész sorsát rendbe hozni és a megfelelő karma-oldási pályára rá állítani, mert attól az én sorsom még egyáltalán nem lett könnyebb. Rá kellett tehát jönnöm, hogy az Őristennek úgymond, csak és csakis az számít, amit önmagamon belül, mint személyi tulajdonság változtatást megvalósítok. Lehet tehát akárki jótékonykodó csupa jót-tevő személy, vagy nagy tehetségű és rendkívüli képességű misztikus mágus, annál inkább elváratik tőle az egyetemes megváltás (törvények) logikája szerinti életvezetés, gondolkodás, a belső erkölcs megvalósítása. Pl. hiába gondozok és nevelte egy magam az alig-alig csurranó-szeppenő szellemi munkási jövedelmmel három gyermeket, majd az új feleségemmel négyet és ötöt.

És hiába hogy annyi családot harmóniához, sőt: többeket korábban már nem is remélt utódhoz (babához) segítettem, egy egy horoszkópommal, mert a Rák- és Mérleg karmám mögött és alatt mélyen megbúvó, rejtett, és ezért még mindig nem eléggé oldott és még mindig nem teljesen átváltott skorpió-karmás reflexeim miatt, éppen olyan hátráltatások érnek, minthogyha ezeket a tanulmányokat például, nem is én írnám. Vagyis: amíg intellektuális (mentális), tehát úgymond tudományos szinten maradnak a spirituális megvilágosodásoknak köszönhető kauzális ismeretek, és nem változtatják meg teljes mélységében az egész életlátsási reflex-világunkat, nem jelentenek valós karma-oldást, nem eredményeznek valós megváltó (boldogulási!) képességeket. Ezért elmaradnak az úgymond jogosan elvárt pozitív eredmények is, mint az életkörülmények pozitív változása, vagy a teljes körű gyógyulás (Amennyiben az igazság-kereső és realizáló személy számára későn nyílik meg a lehetőség a megvilágosodásra és az életpálya rendezésre. A drámák és a tragédiák viszont akkor is megszűnnek.) Hát ezért fogadok (olvasok és hallgatok) én szkeptikus rezignációval minden rendkívüli, sőt: isteni inkarnációkról szóló, keleti vagy nyugati spirituális vezetőkről és mesterről szóló lelkes ismertetést.

Az alkímiai műveletek közül a Coagulatio (Koaguláció), vagyis a szilárdítás - erősítés művelete áll kapcsolatban a Karma Törvényével. A megszilárdítás: az azonos jellegű negatív, vagy pozitív sors-helyzet ismétlődések által a határozott állapotba hozásnak a Szaturnuszi sors-művelete felel meg tehát, a karma törvényének! Ezért is mondják, hogy az ismétlés a tudás és a bölcsesség feltétele. De sajnos, az emberiségnek a nagy része, elvakul a külső látszatoktól, a díszletek másságától, és nem veszi észre, hogy ugyanazt a sorstaposó malmot járja és ugyanazokat a főlösegesen beálló tragikus helyzeteket éli át, mint az ősei, és az emberiség rég letűnt, un. fejlődési korszakainak az ősei. Holott, spirituális értelemben vett, igazi fejlődésről szó sincs, morális alacsonyrendűségében, a XXI. század elején élő, humánus fiatal személyek is ugyanolyan tévelygők mint a régi korokban élő őseik voltak és ugyanazzal a mohósággal vetik rá magukat az élet-élvezetek kicsikarási lehetőségeire, mint az őseik fiatalon, minden keletről vagy nyugatról importált egzotikusan misztikus és misztikusan egzotikus un. ezoterikus ismereteik ellenére. Sőt...

Ezzel szemben az, a kevés személy, aki a Karma törvényének működését - és hatásait - képes tudatosítani, nem lázad a sors-leckék ellen. Hanem jól oda figyelve, lázadás és indulatos ellenállás, meg az istenre, vagy a vak sorsra való neheztelés nélkül bölcsen elfogadja a nehéz sorshelyzetek ismétlődését. És azok tükrében megfigyelve önmagát, a képzelete működését, a hangulatai hullámzását, a szenvedélyes érzései és érzelmei, valamint a vágyai mágikus ereje által gyújtott, belső és külső tüzek következményét, törekszik a változásra, az átalakulásra. A metanoia megvalósítására úgy, hogy mindig a személyes tapasztalatban, tehát a tárgyi valóság letagadhatatlan és férdíthetetlen eredményeiben ellenőrizi - az elméleti tudását, mert a személyes próba, vagyis ellenőrzés és felülvizsgálat nélkül minden elmélet érvénytelen. És ezek között is, a legérvénytelenebbek a legmeghatóbbak és e legtetszetősebbek! Ha ezt betartja, akkor előbb, vagy utóbb, de állandósítja (megszilárdítja!) lelkében és tudatában azt az Egyetemes Törvényekkel összhangban álló személyes felelősségtudatát, amely segítségével sikerül valamikor a gondolkodásából és a hétköznapi élet-gyakorlatából - mentalitásából kizárni mind a könnyelműsködés, a felületeskedés, mind a nyakasság és a becsontosodás, az elfásulás dogmatikus démonát. Ez biztosítja számára annak a képességnek a kialakulását, amelyet, a hermetikus tanításokat megőrző alkímisták allegorikusan a bölcsék kövének neveznek.

A Karma törvényének az ismerete tehát a sors-filozófia legfőbb bölcsessége megszerzéséhez vezet el a saját mágikus erejű képzelete termékeit és eredményeit, azok hosszú távú hatásait és következményeit, valamint a többi kilenc törvény hatásainak és visszahatásainak a mechanizmusát megfigyelő és azok hatásait értelemmel követő és betartó személyt. A Karma törvénye tehát megtanít minket figyelmesnek, fegyelmezettnak és türelmesnek lenni. Vagyis: felfedezni, a felfedezett igazságot számon tartani, azzal számot vetni, illetve a sors-jelenségek hosszú távú eredményeiben gondolkodni. Ez a törvény megtanít a sors jelenségek közös eredőjében és következményeiben, vagyis a hosszú távú következmények logikája szerint gondolkodni és annak megfelelően felelősséggel! - eljárni, vagy éppenséggel magunkat vissza fogni. Valamint arra is, hogy miért érdemes minden tettünkért, szavunkért és gondolatunkért (sőt: még az önkéntelen képzelgéseinkért is!), illetve ezek következményiért, felvállalnunk a személyes felelősséget? - A személyi felelősségvállalásnak, a felelősségteljes gondolkodást követő tetteknek ugyanis mágikus ereje van! Vagyis, a tapasztalati bizonyosságokból szerzett tudatossággal, a következetes bátorsággal és meg nem alkuvó kitartással gyakorolt spirituális (képzeleti és mentális - gondolkozási) és a gyakorlati (Tudatosan használt szavakban és tudatos tettekben kifejezett.) felelősségérzetnek, ugyanakkora mágikus ereje - és pozitív hatása, meg visszahatása van, mint a Szeretetnek és a Boldogságnak! Én ennek a valóságát, mint gyakorló asztrológus és édesapa és férj is, megfigyeltem és erről ezeregy esetben meggyőződtem, tehát garantálom, hogy így van. (Való, hazugság nélküli, biztos és igaz& Tabula Smaragdina)